

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

בריון פון חיזוק, אמונה און
פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת תפארת
התורה ברסלב

אידיש

פרשת ראה

תש"פ

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטריסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב

ליבערטי
Heichal Hakodesh
Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק

Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

Visit Our Web Site:

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיזוק פאר די
אידישע שטוב
212-444-9169

קול
ברסלב
212-444-9191

חיזוק יומי

צו באקומען די חיזוק יומי
טעלעפאון מעסידזשינג
347-630-2876
אימעיל
chizikyomi@gmail.com

עַבְדְּתוֹ אֲמוּנָה

- מַעַג מַעַן אֲוִנְטֶעֳרֶשְׁנִידֵן דִּי פִיאֹת וואס וואַקסן לֵאנְג? א.....
- האַט דער רבי געלאזט זיינע מענטשן זיין מלמדים? ד.....
- מַעַג אַיך אַוועקגעבן האלב פון מיין געלט צו דרוקן ספרים? ז.....
- מַעַג מַעַן בעטן שבת אויף פֿרנסה? ט.....
- ווי אזוי קען איך זיין רואיג אז איך וועל נישט פאלן נאך די חתונה? י.....
- פארוואס האב איך אנגעהויבן מער פאלן נאכ'ן טרעפן מיין שידוך? טו.....
- ווי אזוי קען מען צערייסן דעם הייליגן גליון? יז.....
- ווי אזוי זעט מען זיך ארויס פון פחדים און חשדות? כד.....
- איז אמת אז ווער עס קומט נישט אויף אומאן גלויבט נישט אין באשעפער? כח.....

איש אמונות

יעדע קלייניקייט איז זייער חשוב ביים אייבערשטן..... א
דער גבאי פון בית המדרש דארף וויסן וואס ער האט צו טון.... ג
פירן דעם בית המדרש אזוי ווי מוהרא"ש האט
אוועקגעשטעלט..... ד
מחנה זיין די קינדער אז לערנען גמרא איז א חלק פונעם לעבן. ו
מיידלעך זאלן נישט שמועסן צווישן זיך וועגן שידוכים..... ח
ווי אזוי "בית פיגא" תלמידות דארפן זיך פירן..... ח
אונזער עצה איז שרייען צום אייבערשטן..... י
זיך דורכרעדן מיט'ן מנהל אדער מנהלת..... יא
דאס לעבן אויף די וועלט איז געוואנדן אינעם מענטש..... יב
צו האבן א גוטע שלום בית, דארף מען זיין א וותרן אין שטוב יד
עס איז א זכות צו העלפן דעם רבי'ן אויפבויען די מוסדות.... טו
זאלסט זיך נישט שעמען מיט דיין מאמע..... טז
מאך זיך שיעורים אינעם רבינ'ס ספרים, אין אשר בנחל..... יז
"עצתו אמונה" זאל זיין דיין ערשטער שיעור..... יח
באשעפער, שבת איז מיין ערגסטע טאג..... יח
העלף מיר דרוקן אשר בנחל..... כ
ליין די בריוו, וועסטו וויסן ווי אזוי זיך צו פירן..... כ

מעג מען אונטערשניידן די פּיאָות וואס וואקסן לאנג?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

א גרויסן יישר כח פאר אלע שיעורים און בריוו. איך האב געליינט דעם בריוו [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו] וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געשריבן שטרענג און שארף איבער דעם איסור פון שניידן אדער צופוצן די בארד, מיין פראגע איז וועגן שניידן די פּיאָות אויב עס וואקסט צו לאנג. איך ווייס אז עס איז דא וועלכע רירן נישט צו די פּיאָות און שניידן עס נישט אונטער אפילו ווען עס וואקסט לאנג, און אנדערע פירן זיך צו שניידן, וויל איך וויסן וואס אונזער מנהג איז ביי דעם.

איך וויל איך וויסן אויב מען מעג שניידן די שנויצן העכער די מויל.

יישר כח פאר אלעס

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ב' פְּרִשְׁת רְאָה, כ' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ לְפָרֵט קָטָן

לְכָבוֹד ... נרו יאיר

איך האב ענהאלטן דיין בריוו.

די תשובה איז נישט געשריבן שטרענג און שארף, דאס איז געשריבן ווייך און הארציג, איין שטיק רחמנות; אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט, ווען מען ברענגט אריין שכל אין מענטשן זיי זאלן וויסן ווי אזוי צו לעבן מיטן אייבערשטן - דאס איז די גרעסטע רחמנות, נישט וואס זעט אויס ווי רחמנות מיינט רחמנות, רחמנות איז אז מען ברענגט צוריק דעם מענטש צום אייבערשטן.

דַּעַר הַיִּלְיָגֶעַר רַבִּי זָאָגֵט (לִיקוּטֵי מוֹתֵרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן ז): "מִי שֶׁהוּא רַחֲמָן, הוּא יְכוֹל לְהִיט מְנַהֵג", וְעַד קָען זַיִן אַ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל? דַּעַר וְאִס הָאֵט רַחֲמָנוּת אוּיף אַיִדִישְׁע קִינְדֶער, "כִּי עֵקֶר הַרַחֲמָנוּת הוּא כְּשִׁישְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ נּוֹפְלִין, חֶס וְשְׁלוֹם, בְּעוֹנוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כִּי זֶהוּ הַרַחֲמָנוּת הַגְּדוֹל מִכָּל מִינֵי רַחֲמָנוּת", וְוִייל דַּעַר עֵיקֶר רַחֲמָנוּת אִיז וְעַן אַיִדִישְׁע קִינְדֶער פֿאַלן אַראַפּ אִין עֲבִירוֹת רַחֲמָנָא לְצַלָּן, דָּאָס אִיז דִּי גֶרַעסְטֶע רַחֲמָנוּת פֿון אַלֶע רַחֲמָנוּת. אוּן דַּעַר רַבִּי אִיז מְסַבִּיר: "וּבְכַאֲמַת, מִהֵיכָן בָּאִים לְעוֹנוֹת, חֶס וְשְׁלוֹם", וְוִי אַזוֹי קָען מָעַן אַרוֹיס נְעֻמֶען אַיִדִישְׁע קִינְדֶער פֿון עֲבִירוֹת? וְוִייל בְּכַאֲמַת פֿון וְוִי קוּמט בְּכֻלָּל צו אַ מְעַנְטֶש עַר זָאל זִינְדִיגֶן חֶס וְשְׁלוֹם? "הוּא רַק עַל יְדֵי שְׂאִין לוֹ דַּעַת", דָּאָס אִיז נָאָר וְוִייל עַר וְוִיִּיסט נִישְׁט אַז דַּעַר אַיִבְעַרשְׁטֶער אִיז מִיט אִים, אַזוֹי וְוִי חֲכָמִינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה זָאָגֵן (סוֹטָה ג.): "אִין אֲדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֲלֵא אִם כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת", אַ מְעַנְטֶש זִינְדִיגֶט נִישְׁט נָאָר נְאָכְדֶעם וְאִס עֵס גִּיִּיט אַרִיִּין אִין אִים אַ רוּחַ שְׁטוּת, עַר מִיִּינְט אַז דַּעַר אַיִבְעַרשְׁטֶער זַעט נִישְׁט וְאִס עַר טוּט, עַר מִיִּינְט אַז עַר אִיז שׁוִין סִי וְוִי פֿאַרפֿאַלן וְכוּ', "וְזֶהוּ הַרַחֲמָנוּת הַגְּדוֹל מִן הַכֹּל, שְׂצָרִיכִין לְרַחֵם עֲלָיו לְהַכְנִיס בּוֹ דַּעַת", מִמִּילָא אִיז דָּאָס דִּי גֶרַעסְטֶע רַחֲמָנוּת, מָעַן זָאל אַרִיִּין בְּרַעַנְגֶען אִין אִים דַּעַת, עַר זָאל וְוִיסֶן אַז דַּעַר אַיִבְעַרשְׁטֶער הָאָט אִים נָאָף אַלְץ לִיב אוּן עַר קָען נָאָף תְּשׁוּבָה טוּן, אַזוֹי וְוִי עֵס שְׁטִיִּיט (תְּהִלִּים מֵא, ב): "אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל", וְוִיאוּיל אִיז דַּעַם וְאִס בְּרַעַנְגֶט אַרִיִּין שְׁכָל אִין אַן אַרַעמָאן, "כִּי אִין עֲנִי אֲלֵא מִן הַדַּעַת (נְדָרִים מֵא.)' וְצָרִיכִין לְרַחֵם עֲלָיו, לְהַכְנִיס בּוֹ דַּעַת", וְעַד אִיז אַן אַרַעמָאן? דַּעַר וְאִס הָאָט נִישְׁט קִיִּין שְׁכָל, אוּיף דִּי מְעַנְטֶשׁן דַּאָרף מָעַן רַחֲמָנוּת הָאָבֶן אוּן אַרִיִּין בְּרַעַנְגֶען אִין זַיִ שְׁכָל; דָּאָס טוּט אַ צִדִּיק, עַר בְּרַעַנְגֶט אַרִיִּין אִינַעַם מְעַנְטֶשׁ שְׁכָל צו וְוִיסֶן אַז דַּעַר אַיִבְעַרשְׁטֶער אִיז מִיט אִים, בִּי אִים אוּן נַעֲבֵן אִים, עַר אִיז אִים מְשַׁמַּח אוּן מַחֲזִק עַר זָאל וְוִיסֶן אַז עַר קָען נָאָף אוּיף צוּרִיק קוּמֶען צוּם אַיִבְעַרשְׁטֶען - אַזאַ אַיִינְדֶער קָען זַיִן אַ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל.

אַ רַחֲמָנוּת אוּיף בַּחוּרִים אוּן אִינגֶעלִייט וְאִס שְׁנִיִּידֶן זִיף אַפּ דִּי בְּאָרְד אוּן פֿאַות; עֵס רִיִּיסט דָּאָס הַאָרְץ צו זַען וְוִי מָעַן רִיִּיסט אַראַפּ פֿון זִיף דַּעַם צָלָם אַלְקִים, וְאִס דָּאָס אִיז דִּי עֲרִשְׁטֶע טְרִיט אַראַפּ צו וְוִאָרְפֶן פֿון זִיף דָּאָס אַיִדִישְׁקִיִּיט. אַזוֹי וְוִי דַּעַר הַיִּלְיָגֶעַר רַבִּי נִתָּן זָאָגֵט (לִיקוּטֵי הַלְכוֹת גִּילּוּת, הַלְכָה ג', אוֹת ב): "עֵקֶר הַדַּת יִשְׂרָאֵל וְעֵקֶר הַיְיְהוּדוּת תְּלוּי בְּזִקָּן וּפֿאַות", דִּי בְּאָרְד אוּן פֿאַות אִיז אַן עֵיקֶר פֿון אַ אִיד אוּן פֿון דָּאָס גַּאנְצֶע אַיִדִישְׁקִיִּיט, "וּבְהֵם נִפְר הַיְיְהוּדִי כִּי הוּא מְזַרַע בְּרַף ה', מְזַרַע יִשְׂרָאֵל",

און מען דערקענט א איד דורך זיין באַרד און פֿאות אז ער איז אַ אידיש קינד. "ומי שרוח אחרת עמו, חס ושלום, ורוצה לכפר, חס ושלום, באַלקי ישראל", און ווער עס וויל לייקענען אינעם אייבערשטן, "תחלת הכפירה הוא, שמשליך חס ושלום מעליו הזקן והפאות", די ערשטע זאך נעמט ער אראפ זיין באַרד און פֿאות, "כי באַמת כל דת ישראל הקדוש הוא תלוי בזקן ופאות", ווייל דאס גאנצע אידישקייט איז אַנגעהאנגען אינעם באַרד און פֿאות; קוק אריין דארט זיינע הייליגע ווערטער מער באַריכות.

די פֿיאות דארף נישט זיין לענגער פונעם פֿנים; מען קען שניידן די פֿיאות עס זאל נישט זיין לאנגע שווענץ, אויף די שנויצן קען מען שניידן. דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

נדער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע שאלה באציט זיך:

מעג איך אביסל צופיצן די באַרד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

קודם וויל איך אייך באדאנקען פאר אלע אייגערע חיזוק און דרשות. ווען איר זאלט ווען וויסן וואס אייגערע שיעורים טוען אויף אין די גאנצע וועלט, וואלט איר נישט אויפגעהערט צו רעדן.

איך וויל פֿרעגן א שאלה וועגן שניידן די באַרד. מיינ ווייב איז זייער סענסיטיוו צו האר, ספעציעל פון די באַרד, און זי בעט מיר איך זאל זיך אביסל צופיצן די באַרד. עס איז דא צוויי זייטן וואס שטעקן זיך ארויס אביסל פון מיינ באַרד, און דאס וויל זי איך זאל אראפֿשניידן. וואס זאל איך איר ענטפֿערן?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת פֿנחס, ט"ו תמוז, שנת תש"פ לפֿרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

פֿרעג דיין ווייב אויב זי איז גרייט צו פֿארלירן די פֿרנסה; געב איר צו פֿארשטיין אז די באַרד בֿרענגט די שפּע פּונעם אייבערשטן צום מענטש, דער זוהר הקדוש (נשא קל ע"ב; עיני טעמי המצות פרשת קדושים) רופט אָן די באַרד: 'צִינּוּרוֹת עֲלִיּוֹנִים' - רערן (פּייפּס) וואס דורך דעם קומט אַראַפּ פּון הימל פֿאר'ן מענטש אַלע בֿרכוֹת, און אז מען שניידט די באַרד, שניידט מען אַפּ אַלע רערן פּון פֿרנסה וואס דארפן דערגרייכן דעם מענטש; פֿרעג איר צי זי וויל אַפּשניידן די שפּע.

קלאפ ארויס פון קאפּ די פֿראגע; ביי ערליכע אידן איז די באַרד אַ חלק פּונעם מענטש, אזוי ווי דער אייבערשטער האט באשאפן דעם מענטש מיט אויגן, אויערן, נאז און מויל - אזוי איז דא די באַרד און פּיאָות; קיינער וועט נישט אַפּשניידן זיינע אויערן אויב די ווייב וועט דאס בעטן, אויב איינער האט שפּיצגע אויערן און די ווייב בעט דאס אַפּצושניידן וויל זיי זענען צי שפּיצגיג; אזוי אויף, ווי שטארק די שלום בית זאל נאר זיין וועט קיינער נישט אַראַפּ נעמען די שפּיץ פּונעם נאז ווען איינער גלייכט עס נישט וכו' - אזוי זאלסטו קוקן אויף דיין באַרד.

ווער נישט שוואַך ווען דיין ווייב הייבט אָן זינגען דעם באַקאַנטן ניגון: "איך האב געמיינט אז דו האסט מיר ליב", "אויב דו האסט מיר ליב פֿאַרן וואס שניידסטו נישט דיין באַרד?" זאג איר: "ביי מיר איז באַרד און פּיאָות אזוי ווי אויגן, נאז און אויער וכו'; מיין טייערע ווייב, איך האב דיר זייער ליב און איך וועל אַלעס טון פֿאַר דיר, אַבער מיינע אויגן, אויערן און נאז וועל איך נישט שניידן און אזוי אויף מיין באַרד".

אז דיין ווייב איז סענסיטיוו צו האר קענסטו אַראַפּ נעמען די האר פון דיין קערפּער (חוץ אונטערן אַרעם און צווישן די פּיס), אזוי אויף קענסטו צאמנעמען דיין באַרד וכו', אַבער נישט שניידן; זאל זיין וואס זאל זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפּן זאלסטו האבן העלחה אין אַלע ענינים.]

...

האט דער רבי געלאזט זיינע מענטשן זיין מלמדים?

שאלה:

לְכַבּוֹד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך פאלג ברוך השם דעם ראש ישיבה און איך לערן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים אזוי ווי

דער ראש ישיבה האט מיר געשריבן אין א בריוו, איך האב געקויפט א חיי מוהר"ן און איך לערן א שטיקל כמעט יעדן טאג.

געבטן בין איך אנגעקומען צו א שטיקל וואס איז מיר געווען א גרויסער וואונדער, רבי נתן שרייבט דארט (סימן תסה): "אמר, רצוננו שכל אנשי שלומנו לא יהיה אחד מהם מלמד וכמה פעמים דבר מזה"; איך ווייס דאך אז דער ראש ישיבה איז זייער שטארק מחזק מלמדים, און זייענדיג אליין א מלמד זאג איך בפה מלא אז דאס גאנצע חיזוק וואס איך באקום איז דאך נאר פונעם ראש ישיבה שליט"א.

איך וועל זיך פרייען אויב דער ראש ישיבה וועט מיר דאס קענען אויסקלארן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ראה, כ' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... נרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז אמת אז דער רבי האט נישט געוואלט זיינע מענטשן זאלן זיין מלמדים; דער רבי האט אמאל געפרעגט איינער פון די תלמידים וואס איז געווען א מלמד: "וויפיל פארדינסטו א וואך שׁכר לימוד? צעטייל דיין געלט אויפ'ן טאג און אויפ'ן שעה, וויפיל קומט דיר אויס צו מאכן א מינוט? ממש קליין געלט, קומט אויס אז דו קענסט פארלירן יענע וועלט פאר פלוז אפאר דאלער; ווייל ווען מען איז מבטל תורה פון קינדער קען מען דאס נישט באצאלן. ווען מען גנב'עט געלט פון א צווייטן קען מען דאס באצאלן און יענער קען דאס מוחל זיין, אבער ווען מען איז מבטל תורה פון קינדער קען מען דאס נישט באצאלן און מען קען דאס נישט מוחל זיין (שיחות הר"ן, סימן רמ); אזוי איז דא פמה וכמה שיחות וואס דער רבי האט געזאגט פאר אנשי שלומינו מען זאל נישט זיין קיין מלמד (חיי מוהר"ן,

סימן תסה; תקצא).

מיט דעם אלעם האט דער רבי געזאגט אז ער וויל זייער שטארק, אז אויב איז דא א מלמד אדער א שוחט זאל דאס זיין נוקא פון זיינע תלמידים. ווייל דער הייליגער פעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט געזאגט (הובא בבעל שם טוב על התורה פרשת יתרו, אות יט) אז דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך זייער שטארק אויף שוחטים זיי זאלן זיין קלים ורקים און מכשיל זיין אידישע קינדער מיט נבלות וטרפות רחמנא לצלן;

אויף פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם אויף די מלמדים זיי זאלן נישט זיין ערליך אזוי וועלן זיי פאר'סמ'ען אידישע קינדער מיט זייערע אפיקורסות; דעריבער האט דער רבי געזאגט: "אויב יא א שוחט, אויב יא א מלמד, זאל דאס שוין ענדערש זיין פון מיינער א מענטש וואס האט יראת שמים".

עס זענען דא זייער אסאך מעשיות פון אנשי שלומינו וואס זענען געווען מלמדים, ווי זיי האבן אריין געלייגט אין די קינדער אמונה פשוטה און יראת שמים; מוהרא"ש אליינס איז געווען יארן לאנג א מלמד. זאלסטו ווייטער אנהאלטן דיין מלמדות ביתר שאת וביתר עוז, לייג אריין אין די קינדער אמונה; רעד צו די קינדער פונעם אייבערשטן מיט א שטארקייט און א קלארקייט, לערן זיי אויס זיי זאלן רעדן צום אייבערשטן, יעדע זאך וואס די קינדער בעטן דיר, יעדע זאך וואס זיי ווילן - זאלסטו זיי אויסלערנען זיי זאלן רעדן צום אייבערשטן; דאס וועט זיי באגלייטן פאר זייער גאנצע לעבן.

מוהרא"ש פלעגט דערציילן ווי ער געדענקט פון די זעקס יאר ווי זיין מלמד רבי יעקב קלמנוביץ זכרוננו לברכה, וועם מען האט גערופן בלשון חבה "ר' יעקב מלמד", א ברסלב'ער חסיד - פלעגט אריין לייגן אין די קינדער אמונה. די חדר איז געווען אין א שול און ווען א קינד האט עפעס געדארפט פלעגט דער מלמד נעמען דאס קינד און אים שטעלן ביים ארון הקודש, ער האט געהייסן דעם קינד קושן דעם פרכת, ער האט אים פארגעזאגט א תפלה און אים געהייסן נאכזאגן ווארט ביי ווארט; אזוי האט ער אריין געברענגט אין די קינדער די זאך פון תפלה, אז ווען מען דארף עפעס זאל מען צוגיין צום ארון הקודש, געבן א קוש דעם פרכת און בעטן פונעם אייבערשטן וואס מען דארף; דאס האט אים באגלייט לאנגע יארן.

זיי ממשיך מיט דיין הייליגע ארבעט; קויק אויף די קינדער ווי זיי זענען דיניע קינדער. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין יט): "כל המלמד את בן חברו תורה, מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו"; פשט דערפון איז, אז איינער וואס לערנט תורה מיט א צווייטנס קינד דארף טראכטן ביי זיך: 'דאס איז מייין קינד', נאר אזוי קען ער מצליח זיין מיט די תלמידים. עס זענען דא מלמדים רוצחים וואס פארשעמען די קינדער, זיי שלאגן, ציפן וכו' וכו'; זיי מיינען אז עס איז הַפְּקָר וועלט, אָבער עס גייט אריבער אפאר יאר און נאכדעם באצאלט מען מיט די אייגענע קינדער בכפף כלים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

מעג איך אוועקגעבן האלב פון מיין געלט צו דרוקן ספרים?

שאַלָה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דער אייבערשטער זאל איך געבן פח ווייטער צו פארשפרייטן דעם הייליגן רב'ן און מוהרא"ש אויף די גאנצע וועלט. יעדע בריוו ברענגט פשוט אריין אין מיר אמונה און בטחון אינעם אייבערשטן, און עס געבט מיר חשק צו טון נאר דעם רצון השם.

איך וויל פֿרעגן אויב איך מעג אוועקגעבן האלב פון מינע פארדינסטן פאר הפצה און הדפסה, אדער פאר אנדערע צדקות. איך בין גרייט דאס צו טון, איך טראכט נאר אז אפֿשר וועל איך דארפן האבן דאס געלט אין א שפעטערדיגע צייט, און איך ווייס נישט אויב עס וועט קומען א צייט וואס איך וועל זיין מער אנגעשטרענגט און איך וועל עס נישט קענען באווייזן.

מעג איך זיך אינגאנצן פארלאזן אויף דעם וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן אז מען ווערט נישט אָרעם פון געבן מעשר?

יִישַׁר פַּח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְפָּרֵךְ - יום ב' פרשת ראה, כ' מנחם-אב, שְׁנַת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

קענסט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון דרוקן דעם רבינ'ס ספרים און דאס פארפלייצן אויף די וועלט.

מיר לעבן היינט אין א פינסטערע דור, עס קומען ארויס יעדן טאג און יעדע מינוט אזויפיל שמוץ; מיר האבן היינט דעם דור המבול מיטן דור הפלגה אינאיינעם. עס איז אזוי גרינג אנצוקומען צו זען אלע עקלדיגע אויסגעלאסענע שמוץ פון אלע פעלקער און מען קען אזוי גרינג אריין געכאפט ווערן מיט מינות ואפיקורסות, יונגע בחורים און מיידלעך פאלן אנוועק פון אידישקייט; פון די שענסטע שטופער, פון די שענסטע קהלות - פאלן אנוועק אזויפיל אידישע קינדער.

וואס איז די עצה, וואס קען מען טון ווען מען זעט ווי דער מבול פארפלייצט נאך און נאך? מיר קענען טון וואס דער הייליגער רבי נתן האט אונז צוואה געלאזט. רבי נתן איז נסתלק געווארן ערב שבת פרשת ויגש, עשרה בטבת שנת תר"ה לפרט קטן. אפאר שעה בעפאר ער איז נפטר געווארן האט ער געזאגט די ווערטער (און דאס איז פאר אונז אזוי ווי א צוואה פון רבי נתן זכרוננו לברכה): "נו, אז עזרא הסופר גייט אנוועק פון די וועלט און טרייף פסול איז זיך מתגבר, אזויפיל ווי עס איז היינט דא אלפים ורבבות טרייף פסול; נאר איך האף, אז איין בלעטל פון רבינו ספרים וועט זיין א תיקון אויף אלסדינג", און רבי נתן האט אויסגעפירט: "איך זאג אייך אן אז אייער עובדא זאל זיין איר זאלט דרוקן די ספרים, סע זאל זיין 'פוצו מעינותיך חוצה', איר זאלט זיין שטארק מיט 'געלט' מיט 'רצון' און מיט 'טירחא'"; (עזרא הסופר איז נסתלק געווארן עשרה בטבת, רבי נתן האט דאס מרמז געווען אויף זיך, אז ער האט געהאט נשמת עזרא הסופר). דאס איז די עצה, מיר דארפן טון אלעס אויף די וועלט צו פארשפרייטן דעם הייליגן רבינוס עצות. מיטן רבינוס עצות קען מען אלעמען צוריק ברענגען.

אין הימל איז זייער חשוב די וואס דרוקן און פארשפרייטן די הייליגע ספרים. דער הייליגער זוהר הקדוש זאגט (תרומה קכח:): "תא חזי, כל מאן דאחיד בינדא דתיבא ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא", קום און זע, זאגט דער הייליגער זוהר: א מענטש וואס ברענגט צוריק זינדיגע מענטשן צום אייבערשטן, "איהו אסתלק בתלת סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפניא סטרא אחרא וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא", דער מענטש איז זוכה ארויף צו גיין אויף א פלאץ וואס קיין שום מענטש איז נישט זוכה; ער נעמט אנוועק טומאה פון די וועלט און ער מאכט אז דעם אייבערשטן נאמען זאל ווערן געהייליגט אויף די וועלט, דער מענטש איז גורם אז אלע וועלטן שטייען אויף זיין זכות. "וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנֵי לְבוּי", ער איז זוכה צו זען קינדער און אייניקלעך, "וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא, וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי", און ער איז זוכה צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, "כל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתי", קיינער קען אים נישט שלעכטס טון, נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בידיה", ער גייט אריין אין דרייצן טויערן פון שערי רחמים און קיינער קען אים נישט צוריק האלטן.

וואויל איז די וואס האבן א חלק אין דרוקן די ספרים וואס ברענגען צוריק
אידישע קינדער צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

מעג מען בעטן שבת אויף פרנסה?

שאלה:

לקבול דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פֿרעגן אויב מען מעג רעדן צום אייבערשטן אום שבת קודש איבער געברויכן
פון פרנסה?

יִישׁר כַּח פֿאר אַלעס, ובפרט פֿאר אייער באזוך אין לעיקוואד, וואס האט מיר ממש מחל'
געווען.

יִישׁר כַּח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ראה, כ' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבול ... גרוי יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

שבת איז א צייט וואס מען קען שפירן דעם אייבערשטן שטערקער ווי א
גאנצע וואך; שבת קענען אפילו פשוט'ע מענטשן שפירן דעם אייבערשטן זייער
שטארק. דעריבער איז שבת א צייט וואס מען קען בעטן דעם אייבערשטן אויף
יעדע זאך: פרנסה, געזונט, קינדער וכו' וכו'; מען מעג אפילו וויינען אום שבת
ווען מען בעט דעם אייבערשטן.

די הייליגע חכמים זאגן (מדרש אגדה; הובא בבית יוסף אורח חיים סימן רפח): דער
הייליגער תנא רבי עקיבא, ווען ער פלעגט דאווענען שבת פלעגט ער וויינען, עס
איז אים געווען א פארגעניגן דאס וויינען צום אייבערשטן. ער פלעגט זאגן שיר
השירים מיט הייסע טרערן, ער פלעגט שפירן ביים זאגן שיר השירים זייער א
שטארקע נאנטקייט צום אייבערשטן; פון דעם זעט מען אז אויב דאס איז אן ענג
שבת מעג מען וויינען (טורי זקב סימן רפח, סעיף קטן ב).

זיי מְכַבֵּד דַּעַם שְׁבַת וְעוֹסְטוֹ הָאֲבָן שְׁפַע פֶּאָר דִּי גִאנְצֶע וואָף. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבָרְכָה זָאגן אויב (שַׁבַּת קיט.): ווען אַ מַעֲנֵטֶשׁ אִיז מְכַבֵּד דַּעַם שְׁבַת ווערֶט עַר גַּעֲבֵעֲנֵטֶשׁ מִיט עֲשִׁירוֹת, אַזוי ווי רַבֵּי חֵיָא בַר אַבָּא הָאֵט דַּעֲרֻצִּילֵט, אַמָּאל בֵּין אִיף גַּעווען אִין דִּי שְׁטאַט לודקנא און אִיף בֵּין דָּאָרט אַיינגעשטאַנען בֵּיי אַיינעם, הָאָב אִיף גַּעווען אַז מֵעַן הָאֵט אִים אַרײַן גַּעֲבֵרענֵט אַ גַּאלְדֶּענעם טִישׁ, דַּעַר טִישׁ אִיז גַּעווען פֿון גַּעמאַכט פֿון אַזויפֿיל גַּאלְד אַז זַעכְצֵן מַעֲנֵטֶשׁן הָאֲבָן דָּאָס גַּעדאַרפֿט אויפֿהײבן; אַינעם טִישׁ זַענען גַּעווען זַעכְצֵן זִילְבֶּערנֵע קִיטלֶעךָ זוגעבִּינדן צו זיי טַעלֶערס און גַלֶּעזער, אויפֿ'ן טִישׁ זַענען גַּעווען אַלֶע סָאָרט גַעשְׁמאַקע עֶסן און טֵרִינקען און שְׁמַעקעדיגע בִּשְׁמִים.

ווען מֵעַן הָאֵט אַרײַן גַּעֲבֵרענֵט דַּעַם טִישׁ הָאֵט מֵעַן גַּעזינגען דַּעַם קאַפֿיטל (תהלים כה, א): "לה' הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ וּגּוֹ", אַלֶּעס אויף דִּי וועלט אִיז דַּעַם אַייבערשטִיג, נָאכֵן עֶסן הָאֲבָן זיי גַּעזינגען דַּעַם קאַפֿיטל (תהלים קטו, טז): "הַשָּׁמַיִם שְׁמִים לֵה' וְהָאָרֶץ נְתַן לִבְנֵי אָדָם", הָאָב אִיף זִיף זַייער גַּעוואונדערֶט - דַּעֲרֻצִּילֵט רַבֵּי חֵיָא בַר אַבָּא - "אִיף הָאָב גַּעֲפֵרענֵט דַּעַם מַעֲנֵטֶשׁ, וואָס פֶּאָר אַ גּוֹטע זאָף הָאָסטו גַעטון אַז דַּעַר אַייבערשטער הָאֵט דִּיר גַּענעבן אַזאַ רִיכְטוּם?" הָאֵט עַר מִיר גַּעזאַגט: "אִיף בֵּין אַ קַצָּב (בוטשער) און ווען אִיף זַע אַ שַׁינֶע בְּהֵמָה לִיג אִיף דָּאָס אַוועק פֶּאָר מִיר פֶּאָר שְׁבַת", הָאֵט אִים רַבֵּי חֵיָא גַּעזאַגט: "אַשְׁרֵיךָ שְׁזָכִיתָ", וואויל אִיז דִּיר אַז דו הָאָסט זִכָּה גַּעווען צו דַּעַם, "וּבְרוּךְ הַמָּקוֹם שְׁזָכַךְ לְכָךְ", און גַּעלויבֶט אִיז דַּעַר אַייבערשטער אַז עַר הָאֵט דִּיר מְזָכָה גַּעווען מִיט דַּעַם.

זַעט מֵעַן פֿון דַּעַם אַז ווען מֵעַן לַעבֵט אַ גִאנְצֶע וואָף מִיט'ן שְׁבַת, אִיז מֵעַן זִכָּה צו אַ גְרוֹיסע עֲשִׁירוֹת.

דַּעַר אַייבערשטער זַאל הַעלפֿן זַאלֶסט הָאֲבָן הַצִּלָּחָה אִין אַלֶע עֲנִינִים.

...

ווי אזוי קען אִיך זיין רואיג אַז אִיך וועל נישט פֿאַלן נאָך דִּי

חַתוּנָה ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֵּד דַּעַר ראש וְשִׁיבָה שְׁלִיט'א,

אִיך בֵּין אַ פֶּאַרְבֵּרענטע "בֵּית פִּיגָא" תלמידה, און אִיך הָאָב פֶּרִיילִכֶע נִייעס פֶּאַר'ן ראש

ישיבה שליט"א אז איד האב היינט געענדיגט די פינף און פופציגסטע מאל ספר תהלים, דאס איז כמנן פלה.

איד האב אנגעהויבן תהלים ארום א האלב יאר צוריק נאכ'ן הערן אומצאליגע דרשות פונעם ראש ישיבה שליט"א וועגן תהלים, ווייל נאר נאכ'ן הערן אזויפיל שיעורים האב איד געכאפט אז תהלים איז געמאכט געווארן אויף פאר מיר; וישר פח ראש ישיבה פאר'ן מיר געבן מיין בעסטע פריינט - מיין תהלים.

איד האב זיך אויך געוואלט באדאנקען פאר'ן מיד מאכן א נייע מענטש; איד הער נישט אויף הערן פון מיינע עלטערן שיחיו וויפיל נחת זיי האבן פון מיר, וויפיל מער צניעות'דיג איד בין געווארן, ווי איד העלף אזוי שיינ אין שטוב און איד רעד איידל צו זיי און צו מיינע געשוויסטער.

איד שפיר זיך ווי א געהעריגע "בית פינא" תלמידה; איד זאג יעדן טאג דעם תיקון הכללי, איד האב א שיעור אין ספר עצתו אמונה, איד טו אסאך הפצה און איד בין אלעמאל פרייליך; וישר פח ראש ישיבה.

ווען איד בין מקורב איז מיין משפחה געווען פייער קעגן מיין התקרבות, אבער ווען זיי האבן געזען די "נייע מיידל" וואס איז "געבוירן געווארן", האט זיך אלעס געטוישט; מיין טאטע האט מיר געבעטן איד זאל אויך רעדן צו מיינע ברידער די דיבורים וואס איד הער ביים ראש ישיבה.

און טאקע צוליב די אלע גוטע אויבנדערמאנטע זאכן האב איד אבער יעצט א שווערע פלאנטער אין לעבן. בנוגע מיין רוחניות'דיגע זייט שפיר איד זיך יעצט ממש אויפ'ן שפיץ בארג; איד טאנץ פאר שמחה יעדע מינוט אז איד בין א איד, אז איד האב תהלים, צניעות, שבת און פשטות יהדות, אזוי ווי איד לערן ביים ראש ישיבה שליט"א.

און אזוי ווי יעדע געזונטע מיידל - וויל איד חתונה האבן, אבער עס איז געקומען א חשוב'ע לערערין ביי די סקול וואו איד לערן, א באקאנטע חסידי'שע הויך שולע, און זי האט גערעדט צו אונז זייער שרעקעדיגע זאכן וועגן חתונה האבן.

זי האט למשל געזאגט אז אין רוחניות, כדי צו זיין הונדערט פראצענט גוט נאך די חתונה, דארף מען יעצט זיין צוויי הונדערט פראצענט; זי האט אונז געזאגט אז מיר זאלן קוקן אויף יונגע ווייבלעך ווי גלייך נאך די חתונה פאלן זיי אראפ, יעדע איינע לויט איר פריערדיגע דרגה, און איד האב געזען אז עס איז טאקע ריכטיג. מיידלעך וואס פלעגן גיין לאנג אנגעטון און גערעדט איידל וכו' זענען געווארן מער מאדערן נאך די חתונה.

איך בין זייער דערשראקן געווארן און איך ווייס נישט וואס צו טון; איך וויל חתונה האבן אבער סאך מער וויל איך בלייבן ערליך, צניעות'דיג און איידל, איך וויל נישט אפלאזן די תהלים.

איך בין שוין אין די יארן פון שידוכים און איך שפיר אז איך וויל נישט חתונה האבן, איך וויל נישט אראפפאלן.

מיין קשיא ווערט גרעסער ווען איך הער פונעם ראש ישיבה שליט"א אז נאך די חתונה קען מען זיין ערליך, אפּשׂר איז דאס נאר ביי בחורים? איך זע קלאר ביי יונגע ווייבלעך אז נאך די חתונה ווערן זיי ווייניגער פרום, דער ראש ישיבה האט א תירוץ פאר מיר?

איך האב נאך א קשיא אויף וואס די לערערין האט געזאגט, זי האט דערציילט אז זי רעדט מיט אירע תלמידות וואס האבן חתונה געהאט און זי האט שוין זייער אסאך געהערט פון זיי אז די אלע שלעכטע זאכן וואס מען האט געקוקט אין לעבן קומען ארויף פאר די אויגן בשעת די חופה און מען קען נישט דאווענען און זיך אויסבעטן. זי האט דערציילט שרעקעדיגע מעשיות פון מיידלעך וואס האבן זיך געלערנט גייען פון גוי'שע ביכער און די אלע נישט צניעות'דיגע בילדער וואס זיי האבן דארט געזען, זענען זיי געשטאנען פאר די אויגן אין די הייליגסטע מינוטן אין לעבן, בשעת די חופה.

ווען זי האט עס דערציילט אין קלאס האבן מיידלעך פשוט אנגעהויבן צו וויינען; ברוד'ה איך קוק נישט קיין מאווי"ס, אבער איך האב אויך זאכן אין מיין קאפ וואס איך וואלט אוועקגעגעבן אלעס אויף די וועלט עס אויסצומעקן, אבער זעצט שטייען מיר די אלע בילדער פאר די אויגן און לאכן פון מיר, אז זיי בלייבן דא כדי ארויס צו טאנצן ביי מיין חופה צייט.

איך שפיר ווי איך ווער צעדרייט פון די צוויי פראבלעמען, איך ווייס נישט וואס צו טון, איך בעט דעם אייבערשטן אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל זיין דער גוטער שליח מיר צו העלפן ווי שנעלער.

נאכאמאל, יישר כח פאר מיין לעבן.

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן פון אייך ווי איר שטארקט זיך מיט'ן הייליגן רבינ'ס עצות; איר זענט געווארן א גייע מענטש זייט איר הערט דעם רבינ'ס

וְוֵעָרְטֵר. אִייעֶרע עֲלֻטֶערן פֿרײַען זײַך אַז איר זענט אַנגעקומען צו אַ גוטע פֿלאַץ און זײ בעטן אײַך איר זאַלט אַרײַן שְׁלעפֿן די אַנדערע געשוויסטער זײ זאַלן אײַך לֵעבֿן די שײנע לֵעבֿן.

יעצט אַז איר האט געענדיגט די פינף און פּופֿציגסטע מאל תהלים אזוי ווי עס באטרעפט דאס ווארט "פֿלָה", זאל דער אײבערשטער העלפֿן איר זאַלט טרעפֿן אײער שידוך שְׁנעל און גײַך, איר זאַלט בֿקרוב ווערן א פֿלָה.

אײַך אײערע צוויי פֿראגעס וכו'; וואס די חשוכֵע רעבעצין בײ אײַך אין סקול דערשרעקט די מײדלעך אַז נאך די חתונה פֿאלט מען אין אײדישקײט, דאס איז שְׁקֵר וְכֵזֶב, עס איז נישט אַמֵת; אונזערע חכמים זאגן אַנדערש פֿון די רעבעצין. די הייליגע חכמים זאגן (יבמות סב): נאך די חתונה דעמאלט קען מען זײַן פֿרײליך, דעמאלט קען מען זײַן אַפֿגעהיטן פֿון שְׁלעכטס; און דער הייליגער זוהר זאגט אַן אַ שיעור מאל אַז דער אײבערשטער רוט נישט בײַם מענטש נאר ווען מען האט חתונה (זוהר הקדוש פרשת וַיִּצְא, קמט ע"ב; וַיִּקְרָא ז ע"ב; נט ע"א; ועוד).

דאס וואס איר שרייבט אַז איר זעט קלאר אַז די רעבעצין איז גערעכט, איר זעט וויבֿלעך פֿאלן אין אײדישקײט נאך די חתונה; דאס איז נישט די חתונה וואס מאכט זײ פֿאלן, דאס איז ווייל ביז די חתונה איז זײער גאַנצע אײדישקײט געווען אַ שפּיל, מען שפּילט פֿאר די לערערײַנס, מען שפּילט ווי אַ איד פֿאר די עֲלֻטֶערן און נאך די חתונה קומט ארויס דער אַמֵת'ער מענטש; עס ווערט אַנטפֿלעקט וואס מען וויל זײַן. בײ אסאך מײדלעך איז צניעות אַ זאך וואס מען וויל נישט, מען עקלט זײַך פֿון גײַן אַנגעטון שײַן און אײדל, מען טוט דאס געצווינגענערהײט, דעריבער גלײַך ווען מען האט חתונה, מען האט שוין נישט די פֿחד פֿון סקול, די פֿחד אַז מען וועט ארויס ווארפֿן וכדומה - דעמאלט טוט מען זײַך אַן ווי אזוי מען האט שוין געוואלט גײַן אַלע יארן, דאס מאכט אויסזען אַז חתונה האבן מאכט פֿאלן אין אײדישקײט.

זאגט פֿאר די רעבעצין וואס רעדט די שטותים צו די מײדלעך אַז אַנשטאט זאגן די מײדלעך אַז חתונה האבן איז אַ שרעקעדיגע זאך וכו', זאל מען זען וואס פֿאסירט מיט אַלע תּלמידות נאך די חתונה, ווי זײ ווארפֿן אַראפֿ פֿון זײַך די צניעות און מען זאל טראכטן וועגן ווי אזוי מען קען אַרײַן ברענגען אין די מײדלעך אַז זײ זאַלן וועלן זײַן אײדל; עס ווייזט זײַך אויס אַז די גאַנצע סקול איז אײַן שטיק בֿלאַך, די גאַנצע סקול מיט אַלע רעבעצין'ס איז נישט וואר, עס איז נאר אַ מיטל

ווי אזוי מען קען דערשרעקן די קינדער מיט דעם וואס מען סטראשעט זיי אז מען וועט זיי נישט צוריק נעמען, אָדער מיט אנדערע סארט פּחדים, אז מען וועט נישט קיין פֿלה ווערן וכדומה.

די זעלבע שטותים רעדט מען צו בחורים אין ישיבות, מען זאגט פאר די בחורים: "א הייסער בחור איז א ווארעמער אינגערמאן, א ווארעמער אינגערמאן איז א קאלטער בחור וכו' וכו'"; דאס איז פארקערט פון די תורה, די תורה זאגט (בְּמֹת סב): "כֹּל אָדָם שָׂאִין לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמִיחָה, בְּלֹא בְרָכָה, בְּלֹא טוֹבָה", איינער וואס האט נישט חתונה געהאט האט נישט די אלע גוטע זאכן; נאך די חתונה, דעמאלט קען מען זיין ערליך. דאס וואס מען זעט אז אינגעלייט רייסן זיך אויף נאך די חתונה, זיי טוען נארשקייטן וכו' - דאס איז א סימן אז אלעס פון די בחוריִשע יארן איז געווען נאר לִפְנִים, נאר פון פחד המִשְׁגִּיחַ, פחד הראש ישיבה - נישט פון פחד ה'; אלע עבודות איז געווען צו דינען די מגידי שיעורים, דינען דעם ראש ישיבה וכו' וכו'.

אויף די צווייטע פראגע וכו' וואס די רעכעניצן דערשרעקט אייך און אלע מיידלעך וויינען וכו' וכו'; א רחמנות אויף די מיידלעך, וואס דארף מען זיי דערשרעקן? וואס דארף מען זיי מאכן וויינען? דאס וועט נישט העלפן, עס וועט נישט העלפן זיי זאלן אויפהערן קוקן מאנוי"ס.

בנוגע אייערע מחשבות וכו'; מען קען זיך נישט קריגן מיט מחשבות. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן עב): דאס איז די טבע פון שלעכטע מחשבות, ווי שטארק מען וויל דאס פארטרייבן אלס שטערקער קומען זיי צוריק, אנשטאט זיך קריגן מיט א מחשבה דארף מען טראכטן פונעם אייבערשטן, אריין נעמען אין זיך אז אלעס איז דער אייבערשטער, עס איז מלא כל הארץ כבודו, דורכדעם גייען די אלע מחשבות אנוועק פון זיך אליינס. ווען מען חזרט אמונה ווערט ליכטיג, אזוי ווי עס שטייט (חזקאל מג, ב): "וְהָיָה כְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּא מִדְּרָךְ הַקָּדִים, וְקוּלוֹ קָוֹל מִים רַבִּים", יחזקאל הנביא דערציילט ווי ער האט געזען פביכול דעם אייבערשטן קומען אין די עזרה, עס האט זיך געהערט א רעש ווי וואסער שטורעמט, "וְהָאֲרָץ הָאִירָה מִכְּבֹדוֹ", און פֿלוצלינג איז ליכטיג געווארן די גאנצע וועלט; ווען מען לעבט מיטן אייבערשטן ווערט ליכטיג, אמונה מאכט ליכטיג.

אז עס קומט אריין א שלעכטע מחשבה דארף מען נישט מורא האבן, מען דארף נישט ווערן אויסער זיך; אפילו אז מען טראכט א שלעכטע מחשבה אונטער

די חופה ווערט נאכנישט אויס וועלט, מען ווערט נישט אויס הייליג, מען זאגט שטילערהייט: "אייבערשטער, זיי מיר מוחל וואס איך האב געקוקט, אייבערשטער נעם ארויס די שלעכטע זאכן פון מיר"; און שוין, מער פון דעם דארף מען נישט טון, מען בלייבט ריין און הייליג.

ווען מיידלעך האבן ליב דעם אייבערשטן, ווען מיידלעך טוען זיך אן שוין, רייך און איידל ווייל זיי האבן דאס ליב - וועלן זיי נאך די חתונה נישט פאלן, זיי וועלן נאך די חתונה אנהייבן לעבן א זיסערע לעבן, זיי וועלן האבן זייער מאן מיט וועם צו לעבן, זיי וועלן זיין הייליג און ריין.

מען דארף בעטן דעם אייבערשטן עס זאל בטל ווערן אלע עלטערע קלאסן פון סקול וואס לאזן נישט די מיידלעך חתונה האבן; מען האלט זיי אויף נאך א יאר און נאך א יאר מיט הבל הבלים, כאילו דאס איז דער דרך התורה. וועלן מיר זוכה זיין צו די גאולה שלימה.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

פארוואס האב איך אנגעהויבן מער פאלן נאכ'ן טרעפן מין

שידוך?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין ברוך השם א חתן געווארן למזל טוב, אבער זייט איך בין א חתן געווארן פאל איך מער און מער, בפרט אין קוקן מאוויס. איך שפיר אז איך קען שוין נישט מער, איך בין זייער צעבראכן פון דעם אז איך פאל דוקא נאכדעם וואס דער באשעפער האט מיר געגעבן אזא גרויסע מתנה, און אויך אז איך בין פוגע אין מין כלה מיט דעם אז איך טו עבירות, עס קומט איר נישט אזא מאן א בעל עבירה ווי איך. וואס קען איך טון?

א גרויסן יישר כח פאר אלע שיעורים, עס דערוארעמט מין הארץ.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד החתן ... גרו יאיר.

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

מזל טוב פאר דיין שידוך! דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט אויפשטעלן א שיינע אידישע שטוב מיט ערליכע אידישע דורות.

עס איז א שאד אז יעצט ווען דו ביסט שוין א חתן זאלסטו ווייטער קוקן מאוויס; ווען מען קוקט עקלדיגע מאוויס, מען היט זיך נישט די אויגן, פאלט מען אראפ אין די הארבע עבירה פון פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, דאס שטערט דעם מענטש פון קענען לעבן א פרייליכע לעבן, עס דערביטערט דעם מענטש ביז מען וויל שוין נישט לעבן.

זייער אסאך מענטשן ליידן היינטיגע טעג פון עצבות און מרה שחורה, מענטשן פייניגן זיך מיט שווערע מחשבות, דמיונות און פחדים; אלעס נעמט זיך פון נישט היטן די אויגן. ווען מען היט נישט די אויגן, מען קוקט אויף פרעמדע פרויען, מען קוקט אויסגעלאסענע עקלדיגע בילדער, קליפס און מאוויס - גייט די שכינה הקדושה אנוועק פונעם מענטש, אזוי ווי עס שטייט אין די הייליגע תורה (דברים כג, טו): "כי ה' אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אביך לפניך, והיה מחנך קדוש, ולא יראה בך ערות דבר, ושב מאחריך", דער אייבערשטער זאגט: "איר זאלט זיך פירן הייליג, ווייל אויב איר וועט זיך נישט פירן הייליג וועל איך אנוועק גיין פון אייך"; ווען מען קוקט עקלדיגע בילדער, קליפס, מאוויס און ווידיאוס פון עבירות - גייט די שכינה הקדושה אנוועק פונעם מענטש, דאס מאכט מען זאל זיך פייניגן מיט שווערע געפילן א גאנץ לעבן, מען האט שלעכטע מחשבות, מען האט דמיונות און פחדים, מען האט נישט קיין מנוחה; מען לויפט פון איין טעראפיסט צום צווייטן, מען זוכט אן עצה, א רפואה - אבער גארנישט העלפט נישט ווי לאנג מען איז מפקיר די אויגן.

מאך זיך א חשבון, וואס ווילסטו אין לעבן, ווילסטו זיך מוטשען דיין גאנצע לעבן? אדער דו ווילסט זיין פרייליך און צופרידן? דו אליין דארפסט מאכן דעם חשבון פאר דיר, אויב דו ווילסט שפירן א זיסקייט אין לעבן, דו ווילסט זיין א צופרידענער מענטש - זאלסטו פון היינט אפלאזן די מאוויס; ווארף אנוועק דייענע פלים אויף וואס דו קוקסט די עקלדיגע אויסגעלאסענע בילדער און קליפס, ווייל דאס גייט נישט אינאיינעם. די קליפס, די מאוויס ברענען אויס די מח מחשבה פונעם איד, עס פארטוונקלט די אמונה, מען שפירט נישט דעם אייבערשטן. אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר ז"ל, חלק א', סימן לא): אמונה און ברית גייען צוזאמען, אזוי

ווי עס שטייט (ההלים פט, כט): "ובריתי נאמנת לו"; ווען א מענטש זינדיגט אין פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, פארלירט ער די אמונה.

נעם דיר די עצמה פון הייליגן רבי'ן, רעד זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן, בעט אים ער זאל דיר העלפן זאלסט קענען זיין שטארק נישט צו קוקן קיין עבירות, בעט אים: "רבוננו של עולם, העלה מיר, איך וויל זיין אן ערליכער איד; העלה מיר איך זאל נישט קוקן קיין מאנוי"ס, איך זאל נישט קוקן קיין שמוץ. איך ווייס נישט וואס צו טון, איך בין אזוי צוגעקלעבט צו קוקן מאנוי"ס, איך קען זיך נישט ארויסרען פון דעם! איך ווייס דאס שעדליכקייט דערפון, איך ווייס אז עס איז נישט גוט, דאך איז מיר אזוי שווער; וויפיל איך מאך אפ אז איך גיי מער נישט קוקן - פאל איך אריין טיפער און טיפער.

הייליגער באשעפער העלה מיר, לייג אריין אין מיר א ריינקייט, לייג אריין אין מיר א הייליגקייט; לב טהור ברא לי אלקים, געב מיר א נייע הארץ, ורוח נכון חדש בקרבי, באניי אין מיר א נייע ווילן, א נייע גייסט - איך זאל זיך עקלען פון קוקן מאנוי"ס. עננו ה' עננו, העלה מיר אייבערשטער ענטפער מיר, נעם אן מיין געבעט. העלה מיר בזכות די הייליגע צדיקים וואס האבן זיך מוסר נפש געווען פאר דיניעט וועגן, בזכות דעם הייליגן רבי'ן רבינו נחמן בן פיגא זכותו גגן עלינו ובזכות אלע צדיקים, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניה ה' צורי וגאלי."

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן זויבערע אויגן און גיין צו דיין חתונה ריין און הייליג.

...

ווי אזוי קען מען צערייסן דעם הייליגן גליון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געהערט לעצטנס א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט גערעדט איבער דעם "גליון היכל הקודש", האב איך זיך געוואלט באדאנקען פאר'ן גליון, און זייער בעטן אז מען זאל ווייטער שרייבן אזוי ווי ביז יעצט; דאס איז מיין גליון, דאס האט געראטעוועט מיין לעבן.

טאקע יענער גליון [פרשת נח תשע"ט] וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט גערעדט

דְּעַרְפוֹ, וואו עס איז געשטאנען דער בריוו איבער א קינד וואס דער שכן האט אים אנגערירט נישט בצניעות [דער בריוו איז בייגעלייגט צום סוף פון דעם בריוו], האט געראטעוועט מיין משפחה.

ווען איך קום אין בית המדרש אום שבת האב איך קוים פח צו דאווענען, איך קען נישט קוקן קיין גליונות, אבער איין שבת נאכ'ן דאווענען האב איך געזען ווי מיין ניין יעריג אינגל איז זייער בלאס און דערשראקן. איך האב אים געפרעגט צי ער פילט נישט גוט, האט ער מיר געזאגט אז אלעס איז גוט, איך האב אבער געזען אז עפעס טויג נישט, האב איך אים גערופן פרוואט אין די זייט און אים געפרעגט וואס גייט פאר, ער האט גארנישט געענטפערט נאר ארויסגענומען פון טאש דעם גליון, עס איז געווען געקנייטשט צו דעם בריוו, און ער ווייזט עס מיר.

איך האב זיך פארטיפט אין דעם בריוו און עס איז מיר שלעכט געווארן, אבער אין די זעלבע צייט איז מיר גוט געווארן, אז איך בין געוואויר געווארן וואס גייט פאר. ברוד השם אז עס איז נאך געווען אנהויב פון א מעשה, וואס וואלט זיך געקענט ציען לאנג און זיך ענדיגן געפערליך, ברוד השם אז מען האט עס געקענט מסדר זיין באצייטנס און געראטעוועט מיין זון.

זייט דעמאלט האב איך אנגעהויבן הערן די שיעורים און מיין גאנצע שטוב האט זיך געטוישט. יעצט האב איך געהערט אויפ'ן שיעור אז עס איז דא מענטשן וואס שרייען אויפ'ן גליון אז עס איז ניבול פה, דעריבער וויל איך אייך בעטן ברחמים איר זאלט זיי לאזן ווייטער שרייען, אבער איר זאלט ווייטער אנגיין מיט די הייליגע ארבעט צו ראטעווען אידישע קינדער פון טויט. ווי גערעכט זענט איר אז נאר א מגול וועט שרייען אויף דעם, ווייל ער האט מורא מען וועט אים כאפן.

א גרויסן יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו לערנסט אויס דיניע קינדער זיי זאלן אכטונג געבן פון מגולים, זיי זאלן נישט לאזן קראנקע מענטשן טון מיט זיי עבירות. עס ליגט א פליכט אויף עלטערן מחנך צו זיין די קינדער זיי זאלן זיין הייליג; אז מען גרייט

אן די קינדער זיי זאלן לעבן מיט יראת שמים האט מען שפעטער שיינע נחת, זיי וואקסן אויף ערליכע אידן.

ליידער בעוונותינו הרבים לעבן מיר אין א דור פון הפקרות, מען האט געגעבן פאר'ן יצר הרע אזעלכע כוחות הטומאה, ער שניידט שטיקער פון אידישע קינדער. מען נעמט אומשולדיגע קינדער און מען פארכאפט זיי אין עבירות. מען נעמט אנוועק זייער פונדאמענט, זייער יסוד; זיי פאלן אין קדושה און זענען פוגם בכרית, מיט דעם הרגעט מען זייער עתיד.

קעגן די טומאה וואס איז דא האט דער אייבערשטער אונז געשיקט א צדיק, דער הייליגער רבי זכותו יגן עלינו, ער איז לוחם מיט'ן סמ"ך מ"ם; ער איז מכניע די טומאה און ראטעוועט אונז פון פארכאפט ווערן ביי די קליפות.

דער רבי האט זייער אסאך גערעדט פון קדושת הברית ווייל אז דער יסוד איז גוט, דער פונדאמענט איז שטארק - קען מען בויען שיינע בנינים, אבער אז דער יסוד איז צעבראכן קען מען נישט בויען, דעריבער האט זיך דער רבי פארלייגט צו פאררעכטן דעם יסוד כדי מיר זאלן קענען זיין ערליכע אידן.

קעגן דעם קומט דער יצר הרע און פארדעקט דעם הייליגן רבי'ן, ער מאכט חוזק פון רבי'ן מיט הוצאת שם רע, מען רעדט כל דבר אסור אויפ'ן רבי'ן און זיינע תלמידים. שוין איבער פופציג יאר וואס מוהרא"ש שרייבט, דרוקט און פארפלייצט ספרים און קונטרסים צו ווייזן פאר די גאנצע וועלט די וועג פון לעבן, אז מען קען תשובה טון און מען קען זיך צוריק קערן פון וואו מען איז אריין געפאלן, זענען געקומען מענטשן פונעם מלך האכזר (עיינ סיפורי מעשיות, מעשה יג - פון די זיבן בעטלערס) און געמאכט געשפעט אויף די ספרים, אז מען דארף דאס צערייסן, מען דארף דאס פארברענען און מען טאר נישט אריין קוקן אין די ספרים. מען דארף שרייען "גינאלד!" ווי מעג מען צערייסן די ספרים? ווי מעג מען צערייסן די קונטרסים וואס ראטעווען אידישע קינדער?!

גיתי ספר ונחזה, לאמיר אריין קוקן וואס שטייט אין די ספרים, וואס שטייט אין די קונטרסים? דאס איז דאך ריין יראת שמים, דאס איז דאך ריין קדושה; ווי מעג מען רעדן אויף די ספרים וואס זענען מגלה פאר אלעמען די אמונה?!

ווער צערייסט די גליונות? ווער צערייסט די ספרים? נאר א בעל עבירה, נאר איינער וואס ליגט אין ניאוף; אנדערש וואלט דאך יעדער טאטע געדארפט לערנען

די קינדער זיי זאלן זיך היטן פון שלעכטס, די בריוו וואס מיר האבן פארשפרייט אינעם גליון וואלט מען געדארפט לערנען מיט אלע קינדער זיי זאלן זיין אפגעהיטן פון שלעכטס.

דאס איז ניבול פּה? דאס איז נישט איידל?! ניבול פּה איז וואס טוט זיך ביי די טונקעלע שלש סעודות תורה'ס ווען מען פארלעשט די לעקטער, וואו זענען דעמאלט די קינדער? וואס טוען זיי?! אפּשער איז ער יעצט ביי אַ מנגל אין שוים, אויף דעם דארף מען שרייען גיוואלד! אדער אין די לאנגע פרייטאג נאכמיטאגס און לאנגע שבתים - וואו זענען די קינדער ווען די עלטערן שלאפן? אפּשער טוט ער יעצט נישט גוטע זאכן וואס ער וועט זיך געבען מוטשען זיין גאנצע לעבן? אויף דעם דארף מען שרייען גיוואלד! א גליון וואס ברענגט יראת שמים, וואס ברענגט אריין טהרה - דאס איז נישט איידל?!

אזוי גייט דעם רבינ'ס זאך, מען צערייסט די ספרים, מען פרוּבירט צו פארדעקן די ליכטיגקייט. אזוי ווי דער רבי האט דערציילט (סיפורי מצשיות, מצשה ז', מזבוב ועכביש) פאר זיין נשמה איז אראפ געקומען אויף די וועלט, האט דער סמ"ך מ"ם געשריגן: "רבנו של עולם, אויב די נשמה קומט אראפ אויף די וועלט, פארנוואס האסטו מיר באשאפן?" האט מען אים געענטפערט: "די נשמה מוז אראפ קומען אויף די וועלט, דו גיי און זוך דיר אן עצה", איז ער אנועקגעגאנגען און שפעטער איז ער צוריק געקומען מיט אן אלטיטשקן אן איינגעבויגענעם, און זיי האבן געלאכט און געזאגט: "די נשמה קען שוין אראפ גיין, מיר האבן שוין אן עצה"; מוהרא"ש זכרנו לברכה שרייבט (בספר נהרי אפרסמין): "וואס איז זייער עצה, וואס זיי האבן זיך געטראפן? לאכן - מען לאכט פונעם רבי'ן, און מען שפעט אפ פון די ספרים". אבער עס וועט אים שוין גארנישט ניצן, מען זעט ווי דער רבי נעמט איין די וועלט, אלע זאגן היינט קלאר אז דער רבי איז דער וואס האלט אונז ביים לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן האבן א חלק אין ראטעווען אידישע קינדער, זיי צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

...

[דער בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע שאלה באציט זיך:

א שְׂכָן הָאֵס אֲנִיגְרִירְט מִיִּין קִינְד אוֹיף נִישְׁט צְנִיעוֹת'דִינְע פֿלֶעצֶער, וְוֵאס טוֹט מַעַן?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֵּד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

קודם כָּל מוֹז אִיך זיך באדאנקען פאר די הערליכע שיעורים און חיזוק, דאס איז ממש מיין לעבן, די לעבן ווערט גרינגער און שענער, און די קינדער זענען מער א פרייליכערע מאמע, און אזוי ווייטער טוישט דאס מיין גאנצן לעבן צום גוטן.

מיין פראגע איז אזוי, בערך א יאר צוריק האט איר אנגעהויבן הערן די שיעורים און איר בין נתעורר געווארן איבער דעם ענין צו רעדן אפן צו די קינדער, זיי אנווארענען זיך אכטונג צו געבן פון קראנקע בחורים און מענטשן, און זייט דעמאלט רעד איר צו מייען קינדער איבער דעם יעדע שטיק צייט, און איר זאג איר זיי אז אויב האבן זיי א חשד אויף איינעם זאלן זיי קומען דערצילן.

איין טאג קומט צו מיר מיין זון - ניין יאר אלט - און דערצילט מיר אז לעצטע יאר האט אים א שכן - א אינגל פון צוועלף יאר - אנגערירט אויף נישט צניעות'דיגע פלעצער, און ער האט דעמאלט מורא געהאט צו דערצילן די מעשה און יעצט האט ער גענומען די שטארקייט צו קומען דערצילן. (שפעטער האט ער שוין נישט געוואלט איר זאל רעדן מיט אים וועגן די מעשה).

יעצט איז מיין שאלה וואס איר זאל טון מיט דאס קינד אז ער זאל נישט געשעדיגט ווערן פון דעם, ער איז א וואויל אינגל און האט ליב צו לערנען, איר האב אים געזאגט ער זאל זאגן משניות, אבער מענטשן האבן מיר צוגערעדט אים צו שיקן צו א געוויסע סארט טעראפי וואס קען אינגאנצן ארויסנעמען פון אים דער פראבלעם און מען קען איר זען אויב עס איז שוין אריבער אינגאנצן אדער נישט, פון די שיעורים האב איר אבער פארשטאנען אז דאס איז נישט די עצה, איר בין אבער נישט רואיג וואס איר דארף צו טון.

און נאך א שאלה איז וועגן דעם בחור דער פונגע וואס איז היינט שוין דרייצן יאר און איז אריין צו א גוטע ישיבה און קוקט אויס א גוטער בחור, ווייסן מיר נישט אויב מיר זאלן דאס דערצילן פאר זיינע עלטערן, וואס וועלן זיי דען קענען טון? און וואס קענען מיר טון?

איר וועל זיך פרייען צו באקומען א קלארע ענטפער וואס מיר דארפן צו טון.

א גרויסן יישר פת.

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית, אֶסְרוּ חַג סוּכּוֹת, כ"ד תְּשׁרִי, שְׁנַת
תשע"ט לַפְּרֵט קָטָן
מֵרַת ... תַּחֲנִי'.

אִיף הָאב עָרְהֶאֱלָטָן אִייעֶר בְּרִיוּו.

וואויל איז אִיף אז איר ציט אױף אִייעֶרע קינדער מיט יְרֵאת שְׁמַיִם; איר געבט
אַכטונג אױף אִייעֶרע קינדער זיי זאלן האָבן גוטע חֲבָרִים און אז זיי זאלן זיך
דערווייטערן פון שְׁלֵעכְטֵע חֲבָרִים.

בְּנוֹגַע דִּי מַעֲשֵׂה וואס אִייעֶר קינד פון ניין יָאָר אַלט האט אִיף דַּעֲרָצִיילט, אז
אַ שְׂכָן - אַ קינד פון צוועלף יָאָר - האט אים אָנגערירט אױף נישט צניעות־דיגע
פֿלעצער און איר ווילט וויסן וואס איר דאַרפֿט טון.

איר זאלט ווייטער רעדן צו אַלע אִייעֶרע קינדער בְּכֻלָּיוֹת פון זיך אַכטונג
געבן פון שְׁלֵעכְטֵע חֲבָרִים, עס איז נישט גענוג אז מען זאָגט בְּרַמִּיזָה: מְעַן דאַרף
האַבן 'גוטע חֲבָרִים', און מְעַן טאַר זיך נישט חֲבָרִין מיט 'שְׁלֵעכְטֵע חֲבָרִים', נאַר
מְעַן דאַרף אַרױס זאַגן קלאָר און דייטליך פאַר דִּי קינדער וואו מְעַן טאַר נישט
לייגן דִּי הענט און וואו מְעַן טאַר נישט קוקן וכו', און אויב אַ צווייטער - זאל זיין
ווער זאל נאַר זיין - וויל אים אָנרירן זאל ער אַנטלויפֿן פון יענעם און קומען
דַּעֲרָצִיילן, אזוי וועלן זיי זיין עָרְלִיך און ריין.

רעדטס נישט מער מיט אִייעֶר קינד פון דִּי מַעֲשֵׂה, עס איז גענוג אז ער האט
עס אִיף דַּעֲרָצִיילט, יעצט זאלט איר אים נאַר הייבן. ער שְׁעַמֵּט זיך פון דעם, עס
איז נישט גוט איר זאלט דאס אים אויפֿברענגען, ער האט שוין תְּשׁוּבָה געטון אױף
דעם.

מְעַן דאַרף אַרױן לייגן אין קינדער אז מְעַן קען תְּשׁוּבָה טון כְּדִי זיי זאלן נישט
אַרום גיין מיט שְׁלֵעכְטֵע מַחֲשָׁבוֹת אז דער אִיבערשטער איז בְּרוּגָז אױף זיי, מְעַן
דאַרף זיי מַחנֵךְ זיין זיי זאלן וויסן אז אַפִּילוּ מְעַן האט געטון אַן עֲבִירָה קען מְעַן
תְּשׁוּבָה טון און ווערן אַ גְרוֹיסער צדיק.

זייער גוט אז איר געוואוינט אים אִיין צו זאַגן מַשְׁנִיאוֹת, דאס וועט אים מאַכן
פאַר אַ גְרוֹיסער צדיק, אָבער געדענקט אז אַ קינד דאַרף אױף שְׁפִילן; ווען ער
קומט אַהיים פון חֲדָר איז נישט גוט צופֿיל אים צו שטופֿן צו לַעֲרַנְעַן, אַ קינד דאַרף

זיף אויסגעבן מיט שפילן, נאר שפעטער ווען ער ענדיגט שפילן בלייבט נאך צייט, דעמאלט איז גוט אים צו צוגעוואוינען צו לערנען אויפ'ן סדר דרך הלימוד, צו זאגן אסאך משניות.

בנוגע צי איר זאלט נעמען אייער קינד פאר טעראפי וכו'; אין דעם פאל וואס ער איז אריבער אזא מעשה מיט א צווייטע קינד - אויף דעם דארף מען נישט קיין טעראפי, עס וועט נאר ערגער מאכן. מה שאין כן אויב מען ווערט באצווינגען פון אן ערוואקסענעם מענטש דעמאלט דארף מען וויסן ווי ווייט עס איז געווען, ווייל דאס קען צוגרינדלייגן א קינד אויף זיין גאנץ לעבן.

איר קענט מערער זיין די עלטערן פון דעם בחור זיי זאלן רעדן צו אים; די קינדער זענען נישט שולדיג, ווייל ליידער רעדט מען נישט צו זיי. עס קען זיין אז זיי ווייסן אז זיי טוען נישט קיין איידעלע זאך אבער זיי ווייסן נישט ווי גרויס די עבירה איז און וויפיל מען ליידיט פון דעם שפעטער. איר דארפט נאר אכטונג געבן נישט צו מאכן א קריגעריי, ווייל זיי קענען נאך אויסדרייען די מעשה אויף אייך וד"ל.

עלטערן דארפן אסאך וויינען צום אייבערשטן פאר גוטע קינדער; בפרט א אידישע מאמע דארף ביי די שבת ליכט פארגיסן טרערן צום אייבערשטן אויף יעדעס קינד באזונדער.

מהרא"ש זכרונו לברכה האט דערציילט אז א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו בעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט, ער דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום וואו זי פלעגט יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן זי זאל זוכה זיין צו גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער"; דערפאר דארפן עלטערן אסאך בעטן דעם אייבערשטן זיי זאלן זוכה זיין צו ערליכע און געזונטע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים].

...

ווי אזוי זעט מען זיך ארויס פון פּחָדִים און חֲשָׁדוֹת?

שְׁאֵלָה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישֵׁר פֶּחַ פֶּאָר'ן עֲנֻט־פֶּעֶרן מִיין שְׁאֵלָה [דְּעַר בְּרִיוּ אִיז בִּיגֶעֱלִיגְט צום סוף פון דעם בְּרִיוּ] איבער מִיין מאן וואס איז אויפֿגעוואקסן אלס יתום און איז פול מיט פּחָדִים, ער איז מיר חושד כּסֵּדֶר מיט נארישקייטן. מִיין מאן זאגט מיר אז ער וויל אליין ארויסגיין פון די פּחָדִים, ער פארשטייט אז עס שטערט דאס לעבן, ער ווייסט אבער נישט ווי אזוי זיך צו העלפֿן. אפֿשר קען דער ראש ישיבה שליט"א שרייבן פאר אים אן עצה און חיזוק אויף דעם?

יִישֵׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזַרְתָּ ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת רְאָה, כ"א מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תש"פ לְפָרֶט קָטָן

לְכַבֵּד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

איינער ווייב האט מיר געשריבן אז זי וויל דיר העלפֿן, זי וויל דיר אויפֿבויען און דיר העלפֿן ארויס גיין פון דיין אומזיכערקייט; זי האט מיר געשריבן איך זאל דיר שרייבן עצות פון רבי'ן ווי אזוי מען קען ארויסגיין פון די פּחָדִים.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוֹתֵר'ן, חֶלֶק ב', סימן מח): "דע, שְׁהָאָדָם צָרִיךְ לְעֵבֹר עַל גִּשְׁרֹ צַר מְאֹד מְאֹד", די וועלט איז ווי א שְׁמַאֲלֵעַר בְּרִיק, מְעַן דָּאָרְךָ אַרְיֵבֶעַר גִּיין זײַעַר א שְׁמַאֲלֵעַר בְּרִיק, "וְהַכֶּלֶל וְהַעֲקָר שְׁלֹא יִתְפַּחַד כָּלָל", דער עיקר איז מְעַן זאל נישט מוֹרָא האבן; מוֹהֲרָא זאגט, ווען מען גייט אויף א שְׁמַאֲלֵן בְּרִיק דָּאָרְךָ מְעַן הָאָבָן א צוים פון בייִדע זייטן כְּדִי מְעַן זאל נישט אַראַפּפֿאלן, דער רבי געבט אונז צוויי צוּמֶעַן אין וואס מען זאל זיך אַנְכַאפֿן אז מְעַן זאל קענען דוּרְךָ גִיין די וועלט בְּשָׁלוֹם, דאס איז 'שְׁמִחָה' און 'הַתְּבוּדָּוֹת', אז מְעַן האט די צוויי צוּמֶעַן קען מען אַרְיֵבֶעַר גִיין אַפִּילוֹ דַעַם שְׁמַאֲלֵסְט'ן בְּרִיק אָן קיין שוים פּחַד.

דער ערשטער צוים איז שְׁמִחָה; דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוֹתֵר'ן, חֶלֶק ב', סימן כד): "מְצֻנָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה תְּמִיד", עס איז א גְרוֹיִסֶעַ מְצֻנָה צו זיין שְׁטַעַנְדִּיג פֿרִיִּילִיךְ, "וְלֵהֲתַגְבֵּר לְהַרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחִרְהָ בְּכָל כַּחוֹ", און זיך שְׁטאַרְקֵן מיט אַלֶּע כַּחוֹת נִישְׁט צו זיין דַעַפֿרַעַסְט; ווען מען איז פֿרִיִּילִיךְ דַעַמַאֲלֵט איז דא א פֿלֶאָץ פֿאַר די שְׁכִינָה הַקְּדוּשָׁה, בייים אַיִבֵּעַר־שְׁטֵטֵן שְׁטֵיט (דְּבַרֵי הַתְּמִים א טו, כז): "עוֹ וְחִדְוָה בְּמִקְמוֹ", ווען א מְעַנְטֵשׁ איז פֿרִיִּילִיךְ קען ער צוקומען צו די

גְּרַעֲסָטַע מְדַרְיָגוֹת, וְוּעַן מְעַן אִיז פֿרײליך גײט מְעַן אַרױס פֿון אַלע צָרוֹת און פֿון אַלעם שְׁלֵעֲכָטֶס, אַזױ ווי עֵס שְׁטײט (וְשַׁעֲיָה נה, יב): "כִּי בְשִׁמְחָה תִצְאוּ", דורך שְׁמִחָה גײט מְעַן אַרױס פֿון אַלע פֿאַרְאַבְלֵעֲמַען (ליקוטי מוֹתְרױן, חֵלֶק ב', סײַמֵן ט).

דער יֶצֶר הָרַע וויל נאר אז אַ מְעַנְטֶשׁ זאל ווערן מְרָה שְׁחֹרְהֵי דִיג און אַרײַן פאלן אין אַ טײַפֿע דַּעֲפֶרַעֲסִיע, דאס איז זײַן גאַנצֵע ציל וואס ער וויל עֲרַרְיִיכֵן ווען ער ווארפט אַראַפ אַ מְעַנְטֶשׁ אײַן עֲבִירוֹת - אײַם אַרײַן ווארפן אײַן אַ קְטָנוֹת הַדַּעַת, אײַן עֲצָבוֹת וּמְרָה שְׁחֹרְהֵי. דער רַבִּי זאַגט (ליקוטי מוֹתְרױן, חֵלֶק ב', סײַמֵן מח): "עֲצָבוֹת הַיָּא סְטָרָא אַחֲרָא, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹנָא אוֹתָהּ", ווען אַ מְעַנְטֶשׁ אײַז דַּעֲפֶרַעֲסַט אײַז ער אײַן דִּי הַעֲנֵט פֿון דִּי נִשְׁט גוֹטֵע, דער אײַבערשטער האט פֿײַנט ווען מְעַן אײַז דַּעֲפֶרַעֲסַט; דַּעֲרִיבֵער דאַרף מְעַן פֿאַלְגֵן דַּעם רַבִּי'ן און זײַך פֿרײליך מאַכן מיט יַעֲדֵע גוֹטֵע נְקוּדָה וואס מְעַן האט.

דער צווייטער צוים אײַז הַתְּבוּדוֹת; דער רַבִּי האט אונז געגעבן אַ גְּרִינְגֵע וועג ווי אַזױ מיר זאלן קענען נאַנט ווערן צום אײַבערשטן. אַמאַל האט מְעַן גַעֲדאַרְפֶט טון שְׁווערַע עֲבוֹדוֹת צו קענען זײַן נאַנט צום אײַבערשטן, מְעַן האט גַעֲדאַרְפֶט פֿאַסֶטן און זײַך מַסְגֵף זײַן וְכוּ' וְכוּ' בײַז מְעַן האט זוכה געווען זײַך אויפצוהײבן אַפִּיסֶל פֿון דִּי וועלט און ווערן גענטער צום אײַבערשטן. בײַז דער רַבִּי אײַז גַעֲקוּמֵען און אונז געגעבן דִּי גְּרִינְגֵע וועג פֿון הַתְּבוּדוֹת; דער רַבִּי זאַגט (ליקוטי מוֹתְרױן, חֵלֶק ב', סײַמֵן כה): "הַתְּבוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלִיזָנָה וּגְדוּלָה מִן הַכֹּל"; אַ מְעַנְטֶשׁ זאל זײַך אויסשמועסן זײַן הארץ מיט'ן אײַבערשטן אויף דִּי שְׁפֶרָאף וואס ער אײַז בַּאקוועם צו רַעֲדֵן, כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, אַזױ ווי מְעַן שְׁמוּעֶסַט מיט אַ נאַנטער חֶבֶר. אײַם אַלֶּעס דַּעֲרַצִּיילֵן, אַלֶּע זאַכן וואס מְעַן טוט און אַלֶּע מַעֲשִׂים און מַחֲשָׁבוֹת אײַן וואס דער יֶצֶר הָרַע ווארפט אײַם אַראַפ, דאס בְּרַעֲנֵגט דַּעם מְעַנְטֶשׁ ער זאל ווערן זײַער נאַנט צום אײַבערשטן.

אַז מְעַן אײַז שְׁטאַרק מיט דִּי צוויי עֲבוֹדוֹת, מְעַן פֿרובירט צו זײַן פֿרײליך מיט יַעֲדֵע מַצָּנָה וואס מְעַן טוט; מְעַן פֿרײדט זײַך מיט דַּעם וואס מיר זענען אַיִדִישֵׁע קײַנדער, מיר זענען נִשְׁט קײַן גוֹים, מְעַן פֿרײדט זײַך מיט'ן אײַבערשטן און מְעַן אײַז שְׁטאַרק מיט דִּי זאַף פֿון הַתְּבוּדוֹת, מְעַן רַעֲדֵט זײַך אויס דאס הארץ צום אײַבערשטן מְעַן דַּעֲרַצִּיילֵט אײַם אַלֶּעס וואס גײט אַרײַבער, דַּעמאַלט אײַז מְעַן זוכה אַרײַבער צו גײַן דִּי וועלט - דַּעם שְׁמאַלן בְּרִיק'ל אַן קײַן פֿחֲדִים און אַן קײַן שְׁרַעַק. מְעַן ווערט זיכער מיט זײַך; מְעַן פֿאַרְלֶאזט זײַך אויפ'ן אײַבערשטן, דַּעמאַלט האט

מֵעַן נִישֵׁט קײן שׁוּם פֿחָדִים, אַזױ ווי דער הייליגער רבי זאָגט (ספר המידות, אות בטחון, סימן א'): "מי שׁיֵשׁ לוֹ בְּטַחֲוֹן, אֵין לוֹ שׁוּם פֿחָד", ווער עס האט בְּטַחֲוֹן האט נישט קיין פֿחָדִים פון קיינעם; ווייל ער ווייסט אז דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און נעבן אים און ער ליגט אין זיינע הענט, אַזױ ווי דוד המלך זאָגט (תהלים קלא, ב): "כְּגִמְלָה עָלַי אֲמוֹ, כְּגִמְלָה עָלַי נִפְשִׁי", אײַךְ בֵּין ווי אַ קינד וואס פֿאַרלאָזט זיך אױף די מאַמע אָן קיין שׁוּם דאַגות און אָן קיין שׁוּם פֿחָדִים.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן העלפֿה אין אלע ענינים.

...

ןדי בריוו צו וועלכע די אויבנדערמאנטע שאלה באציט זיך:
 וואס טו איך אז מיין מאן געטרויעט מיר נישט?
 שאלה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

צום ערשט וויל איך זיך באדאנקען פאר די שיינע שיעורים וואס איז מיר ממש מחיה. איך הער שוין די שיעורים כמעט א יאר, איך קען נישט גיין שלאפן אן הערן דעם פרישן שיעור, דאס געבט מיר ממש לעבן.

איך האב שוין חתונה געהאט צוועלף יאר ברוך השם, מיט א שטוב מיט ליכטיגע קינדערלעך, און דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן מיט א טייערער מאן וואס העלפט מיר גאר אסאך, טראץ וואס ער איז זייער פארנומען, דער אייבערשטער זאל העלפן ווייטער.

איך פרוביר דאס מערסטע צו טון מינע פליכטן אלס ווייב און מאמע, אבער איך האב א שוועריקייט אין אונזער לעבן וואס שטערט מיר זייער. מיין מאן איז גענווארן א יתום אלס קינד און איז אריבער א שווער לעבן, און דאס האט אויסגעקלאפט אויף אים אז ער האט נישט קיין צוטרוי צו קיינעם און ער ליידט פון אסאך פחדים, דאס מאכט אונז אסאך מאל זייער שווער.

דעם פארנאנגענעם וואך האב איך געהאט אזא מעשה, ער קומט אהיים און באפאלט מיר מיט חשדות און זאכן וואס האט נישט קיין שום שייכות מיט פאקטן, און ווען איך זאג אים אז איך האב נישט קיין אונג פון וואס ער רעדט ווערט ער באבלאזן און וויל אפילו נישט ענטפערן, ער זאגט אז ער גלויבט מיר ממילא נישט.

איך בין געווארן זייער צעבראכן פון דעם, דאס האט מיר ממש שוואך געמאכט און עס איז מיר זייער שווער אים מוחל צו זיין. אפילו שפעטער ווען מיר האבן זיך שוין אויסגעשמוקסט און ער האט געכאפט אז ער האט נישט געטון ריכטיג, ווערט מיר נאכאלץ שלעכט ווען איך זע אים, עס איז מיר זייער שווער ווען מיין נאנטסטער מענטש גלויבט מיר נישט און ער האט אזעלכע דמיונות אויף מיר. אפשר קענט איר מיר געבן אן עצה?

י"שר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן מרת ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

איך פארשטיי אייער ווייטאג; עס איז זייער א שווערע געפיל צו לעבן מיט'ן מאן ווען ער האט נישט קיין ציטרוי אין אייך וכו' וכו', וואס נאך דארף דען א פרוי? א פרוי דארף דאך נאר אז איר מאן זאל איר גלייבן און איר געטרויען און ווען א פרוי האט דאס נישט איז איר זייער שווער.

אבער אין אייער פאל איז דאס אביסל אנדערש. איר שרייבט דאך אליין ווי געטריי אייער מאן איז צו אייך, ווי שטארק ער העלפט אייך; ער האט נאר א פראבלעם אז ער ליידט פון פחדים פון ווען ער איז געבען געווארן א יתום. אין דעם פאל איז דאס אינגאנצן אנדערש, איר דארפט נישט זיין אנגעווייטאגט אויף אים. דא קומט ענדערש אריין דאס ווארט 'רחמנות', איר דארפט רחמנות האבן אויף אים און אים פארשטיין.

איך וויל אייך פרגען, וואס טוט איר ווען אייער קינד זאגט אייך: "ביסט נישט א גוטע מאמע!" אדער אייער קינד זאגט אייך: "איך האב דיר נישט ליב!" ווערט איר אנגעווייטאגט אויפ'ן קינד אדער איר פארשטייט אז דאס קינד איז נאך א קינד און ווייסט נישט ווי אזוי זיך ארויסצוברענגען וכו'? אזוי זאלט איר קוקן אויף אייער מאן, ער איז טאקע שוין דערוואקסן און נישט קינדיש, אבער דאס וואס ער איז געווארן יונגערהייט א יתום לא עלינו האט אויסגעקלאפט אויף אים אין א פארעם פון אוימזיכערקייט און עס פאסירט וואס פאסירט.

אנשטאט צו זיין אנגעווייטאגט אויף אים זאלט איר אים דן זיין לפי זכות, וועט דער אייבערשטער אייך דן זיין לפי זכות און איר וועט האבן נחת פון אייערע

ליכטיגע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.]

...

איז אמת אז ווער עס קומט נישט אויף אומאן גלויבט נישט אין באשעפער ?

שאלה :

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר זענען צוויי מיידלעך חבר'סטעס פון ארץ ישראל, מיר זענען זיך מחזק מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן, א גרויסן יישר פח פאר אלע שיעורים און חיזוק וואס דערנענטערן אונז צום אייבערשטן.

מיר האבן געוואלט פרעגן צוויי זאכן. איינס איבער א באקאנטע ליד מיט די ווערטער: "ראש השנה שלי עולה על הכל, מי שמאמין בה" יתברך צריך לבוא", דאס מיינט אז ווער עס גלויבט אין באשעפער דארף קומען ראש השנה אויף אומאן. מיינט דאס טאקע אז ווער עס גייט נישט ראש השנה קיין אומאן, גלויבט ער נישט אין באשעפער? מיר ווילן וויסן אויב דאס איז טאקע ווערטער וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט.

אויך ווילן מיר וויסן, מיר האבן געהערט אז דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אויב א חתן און פלה טרעפן זיך פון נאך די תנאים ביז די חתונה, ברענגט דאס א מבול. ווילן מיר וויסן אויב עס איז טאקע אמת, ווייל מיר האבן געהערט אז מזהרא"ש האט געהאלטן אז חתן פלה מעגן יא רעדן, ווילן מיר וויסן וואס איז די ריכטיגע וועג.

דער אייבערשטער זאל אייך געבן ווייטער פח אנצוגיין מיט די הייליגע ארבעט.

יישר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

די שיחות וואס מען זעט אינעם הייליגן ספר חיי מוהרב"ן און שיחות הר"ן זענען קראנט און וואר, אנדערע שיחות וואס מען זאגט נאך בשם דעם און יענעם

איז א צווייטע געשיכטע.

בנוגע קומען קיין אומאן; דאס איז קלאר אז דער הייליגער רבי האט געהייסן קומען, אזוי ווי רבי נתן ברענגט. דער רבי האט געזאגט (תני מוה"ר"ן, סימן תג): "הראש השנה שלי עולה על הכל", זיין ביי מיר ראש השנה איז גרעסער פון אלסדינג, "והיה פלא אצלי, מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרים אלי, שיהיו כלם על ראש השנה", עס איז מיר א וואונדער פארנואס מיינע מענטשן וואס גלייבן אין מיר, זאלן נישט רעדן צו אלעמען אז מען זאל קומען צו מיר אויף ראש השנה, "איש לא יעדר", קיינער זאל נישט פעלן, "כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה", ווייל מיין גאנצע זאך איז ראש השנה. "והזהיר לעשות כרוז, שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש", דער רבי האט געהייסן מען זאל מאכן א כרוז אז אלע זאלן קומען צו זיין ראש השנה. "ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד", נאך האט דער רבי געזאגט: ווער עס קומט צו אים אויף ראש השנה דארף זיין פרייליך א גאנץ יאר.

די ווערטער פונעם ניגון איז אויסגעזויגן פון פינגער; אזוי איז אויף מיט די צווייטע שיחה.

דער עיקר זאלט איר זאגן אסאך תהלים און וואס איר דארפט זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן. דער הייליגער רבי זאגט (שיחות ה"ן, סימן צח): "אמירת תהלים מעלה גדולה, כאלו אמרם דוד המלך בעצמו. כי הוא אמרם ברוח הקדש, והרוח הקדש מנח בתוך התבות, וכשאומרם הוא מעורר ברוח פיו את הרוח הקדש, עד שנגחש כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו", דוד המלך האט געשריבן דעם ספר תהלים מיט אזא רוח הקודש אז יעדער מענטש וואס זאגט תהלים שפירט ווי דער קאפיטל מיינט אים.

ווען איר האט איבריג צייט זאלט איר נעמען דעם ספר תהלים און זאגן דעם "יום", און אריין פלעכטן אייערע אייגענע געבעטן, וועט איר זען גרויסע ישועות. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איש אמונות

יעדע קליינדיקייט איז זייער חשוב ביים אייבערשטן

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ואתחנן-נחמו, י' מנחם-אב, שנת
תש"פ לפרט קטן

לכבוד מיינע טייערע חברים, ליבע ברידער, תלמידי היכל הקודש ירושלים
שיחיו.

איך האף איר זענט זיך מחזק, איר שטארקט זיך; איך בענק זיך שוין זייער
צו אייך, איך האף נאך צו קומען די יאר קיין ארץ ישראל זיין מיט אייך, מיט
ענקער חבורה.

איך שיק אייך אפאר ווערטער לכבוד שבת, איר זאלט דאס לערנען ביי שלש
סעודות; איינער זאל דאס פארליינען און אלע זאלן אויסהערן.

מהרא"ש פלעגט דערציילן פון הייליגן מעזריטשער מגיד זכותו גן עלינו,
ער פלעגט זיך פירן יעדעס יאר מוצאי ראש השנה צו מאכן א סעודה און דערביי
דערציילן פאר זיינע תלמידים וואס זיי האבן געבעטן ראש השנה און וואס זיי
האבן גע'פועל'ט. איין יאר בשעת די סעודה איז דארט געזעצן א איד, דער וואסער
טרעגער פון שטאט; ער האט אויך געוואלט וויסן וואס מען האט אים אנגעשריבן
אין הימל, האט ער געפרעגט דעם מעזריטשער מגיד: "רבי, וואס האב איך
געבעטן און וואס האט מען מיר געענטפערט?" האט דער הייליגער מעזריטשער
מגיד זכותו גן עלינו אים געזאגט: "דו האסט געוויינט ביים דאווענען צום
אייבערשטן פארנוואס דיין פרונסה איז צו זיין א וואסער טרעגער, א גאנצן טאג
שלעפסטו וואסער און ווען דו רוסט זיך אפ דעמאלט כאפסטו אריין אפאר
קאפיטלעך תהלים, דאס יאר ווילסטו זיצן א גאנצן טאג אין בית המדרש און זיך

נישט מוטשען מיט ברענגען פּרנסה, נאר דינען דעם אייבערשטן גרינגערהייט", ווען דער וואסער טרעגער האט דאס געהערט האט זיין פנים אויפגעשיינט, ער רופט זיך אן צום מעזריטשער מגיד: "טאקע דאס האב איך געבעטן", און ער פּרעגט מיט נייגעריגקייט וואס מען האט אים למעשה אנגעשריבן, האט אים דער הייליגער מעזריטשער מגיד זכותו יגן עלינו געענטפערט: "אין הימל האט מען געלאכט פון דיר", פּרעגט דער וואסער טרעגער: "איך האב אזוי שלעכט געבעטן? פארן וואס האט מען געלאכט פון מיר?" זאגט אים דער מעזריטשער מגיד אזוי: "אין הימל האט מען געזאגט אז אויב דו וועסט זיצן א גאנצן טאג אין שול וואס דארף מען דיר האבן... דער אייבערשטער האט בילי-ביליאנען מלאכים וואס דינען אים אן זיך מוטשען אויף פּרנסה און אן קיין יצר הרע, דער אייבערשטער וויל דוקא הערן דינע קאפיטלעך תהלים וואס דו כאפסט ארויס אינמיטן דיין ארבעט, ער וויל הערן ווי דו לויבסט אים ווען עס איז דיר שווער".

א מענטש מיינט ער איז נישט חשוב אויבן אין הימל; ער טראכט: 'וואס טו איך שוין? ווער דארף מיר? וואס איז ווערד מיין דאווענען? מיין תורה, מיינע מצוות?' ער מיינט אז דער אייבערשטער וויל פון אים ער זאל ווערן א מלאך, דער אייבערשטער וויל דוקא אונזערע מצוות וואס זעען אויס נישט חשוב; אין הימל זענען דא מלאכים, שרפים, חיות ואופני הקודש וואס גייען און שטייען און פאלן נישט אראפ, דאך האט דער אייבערשטער באשאפן די וועלט ווייל ער וויל האבן א נחת רוח פון אונז מענטשן וואס גייען, פאלן און הייבן זיך אויף.

יעדע קלייניקייט וואס מען טוט, יעדע מצוה וואס מען טוט און יעדע ווארט וואס מען רעדט צום אייבערשטן - גייט ארויף אויבן אין הימל, דער אייבערשטער האט פון דעם א גרויסע נחת רוח.

געציילטע וואכן האבן מיר ביז ראש השנה, מיר פארן שוין קיין אומאן צום הייליגן רבינו'ס ציון; מיר פאלגן דעם רבי'ן אן קיין חכמות. דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תג): "הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי, מאחר שהמקרבים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי, שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר; כי כל ענני שלי הוא רק ראש השנה", מיין גאנצע זאך איז ראש השנה און עס איז מיר א וואונדער פארן וואס מיינע מענטשן וואס גלייבן אין מיר, זאלן נישט רעדן צו אלעמען אז מען זאל קומען צו מיר אויף ראש השנה, "והזהיר לעשות כרוז, שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה

על ראש השנה אצלו לא יחסר איש, ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד", דער רבי האט געהייסן מען זאל מאכן א פרוז, אז אלע זאלן קומען צו זיין ראש השנה. נאך האט דער רבי געזאגט: ווער עס קומט צו אים אויף ראש השנה דארף זיין פרייליך א גאנץ יאר; נו, אז דער רבי האט געזאגט מען זאל קומען צו אים - פארן מיר אפילו מיט די גרעסטע מניעות.

מען דערשרעקט אן אלעמען אז מען וועט נישט קענען פארן; האטס נישט מורא, מיט תפלה וועלן מיר אנקומען צום רבי'ן.

א פרייליכן שבת.

...

דער גבאי פון בית המדרש דארף וויסן וואס ער האט צו טון

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת עקב, ט"ז מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר, ירושלים.

מזל טוב פארן נייעם בית המדרש היכל הקודש אין ירושלים!

בנוגע די וואס זאגן מען זאל נישט לייגן אויפ'ן טאוול דאס ווארט 'ברסלב', מען זאל נאר שרייבן 'בית המדרש היכל הקודש', ווייל עס זענען דא וואס האבן מורא פון די ווארט 'ברסלב'; דו ווילסט וויסן וואס צו טון.

שרייב אויפ'ן טאוול: "בית המדרש היכל הקודש ברסלב", און אויף די צווייטע שורה זאל שטיין: "מיסודו של כ"ק מוהרא"ש זי"ע".

מאך זיך נישט צוטון פון קיינעם; עס איז א באזונדערע חכמה צו קענען זיין א גבאי אין א שול. ווייל אין א בית המדרש קומען זיך צאם אלע סארט מיינונגען, יעדער איינער פארשטייט בעסער פונעם צווייטן און אלע קומען צום גבאי; דארף מען האבן שכל יעדן אויסצוהערן און נאכדעם טוט מען וואס איז ריכטיג.

באלד וועלן קומען אנדערע און זאגן: "לייג נאר 'ברסלב' נישט דאס ווארט 'היכל הקודש'", נאכדעם וועלן אנדערע זאגן זאלסט בכלל נישט לייגן, וואס פאר א פנים וועט איר האבן ווען מען וועט אזוי טון?

אז איר וועט לייגן מוהרא"ש'ס נאמען וועט דער פלאץ זיין אפגעהיטן פון שלעכטס; די קליפות און מזיקין האבן זייער מורא פון דעם נאמען. זאלסטו

שְׂרֵיבֶן אוֹיְפִין שִׁילֵד "מִסּוּדוֹ שֶׁל מוֹהֲרָא"ש זי"ע" וועט דער פֿלאַך זיין אָפּגעהיטן פון לְצִים.

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

פירן דעם בית המדרש אזוי ווי מוהרא"ש האט

אוועקגעשטעלט

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת עקב, י"ז מנחם-אב, שנת תש"פ לפקט קטז

לכבוד מיינע טייערע חברים, ליבע ברידער, תלמידי היכל הקודש ירושלים שִׁיחִיו.

געלויבט דעם אייבערשטן, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, מיר האבן זוכה געווען צו עפענען דעם שבת א ברסלב'ער בית המדרש אין ירושלים; א בית המדרש וואו מען וועט רעדן די ווערטער וואס מוהרא"ש האט אונז געלערנט פון הייליגן רבי'ן, א בית המדרש וואס וועט ליכטיג מאכן די גאנצע וועלט.

איך בעט אייך זייער איר זאלט האלטן דעם פלאך זייער ריין; ריין פון לצים און פון נישט געזונטע מענטשן. עס זאל זיין ריינע ד' אמות וואו מען וועט רעדן דעם רבינ'ס דיבורים אן קיין חכמות, אן קיין ליצנות. יעדער וואס קומט אריין זאלט איר מחזק זיין, גייט נישט מיט קיינעם אין קיין ויכוחים; עס איז דא א גרויסער יצר הרע אויף דעם, ווען מען הערט רעדן קעגן רבי'ן, קעגן מוהרא"ש - צו וועלן ענטפערן און אויפווייזן, אבער איך בעט אייך גייט נישט אין קיין ויכוחים מיט קיינעם; נעמט דעם רבינ'ס ווערטער פאר אייך צו לעבן דערמיט און מחזק זיין אנדערע.

יעדער איינער זאל צולייגן א האנט אז דער בית המדרש זאל זיין שייך און ריין; א בית המדרש היכל הקודש דארף זיין מסודר, נישט אנגעלייגט מיט אלטע טליתים און שמות. נאכן דאווענען זאל מען מסדר זיין דעם בית המדרש עס זאל זיין שייך און אלע ספרים אוועק געלייגט; יעדער איינער זאל קוקן אויפ'ן שול ווי דאס איז א חלק פון זיין שטוב, אזוי ווי מען האלט ריין די שטוב דארף מען האלטן ריין דעם שול.

איך בעט אייך זייער, איך וויל האבן שייכות מיט אייער חבורה, איך וויל זיין א חלק פון די קהלה; אויב איר זענט מסכים וויל איך זיין א גבאי ביי אייך אין שול, איך בין גרייט צו הערן פון אלע חברים און מתפללים וואס מען האט צו זאגן. די גרינגסטע וועג צו רעדן מיט מיר איז דורך בריוו; איר קענט מיר שרייבן בריוו, סיי טענות און וואס מען דארף בעסער מאכן און איך וועל פרוברן פירן די שול אזוי ווי מוהרא"ש האט מיר געלערנט, איך ווארט צו הערן פון אייך אויב איר ווילט מיר נעמען פאר א גבאי. אין ישיבה אין וויליאמסבורג בין איך גבאי און אויך אין קרית ברסלב ליבערטי בין איך גבאי, איך פיר עס אזוי ווי מוהרא"ש האט מיר געלערנט, איך לייג נישט צו און איך נעם נישט אראפ.

מוהרא"ש האט מיר געלערנט ווילאנג עס דארף נעמען דאס דאווענען; מוהרא"ש האט מיר גענומען פאר א בעל תפלה אין אומאן צו דאווענען ראש השנה, קודם האט מיר מוהרא"ש געבעטן צו דאווענען שחרית און די לעצטע יאר האט מיר מוהרא"ש געזאגט: "איך וויל דו זאלסט אויך דאווענען מוסף", מוהרא"ש האט מיר געזאגט א גענויע צייט ווי לאנג עס זאל נעמען דאס דאווענען; עס איז געווארן א גאנצע גערודער אין שול, עס זענען געווען געוויסע וואס זענען געקומען צו לויפן צו מיר: "הייתכן דו דאווענסט שנעל?" איך האב זיי נישט געענטפערט אז מוהרא"ש האט מיר אזוי געזאגט, איך האב גארנישט געזאגט, זענען זיי געגאנגען צו מוהרא"ש מיט טענות. (מוהרא"ש האט געהאט זיין וועג ווי אזוי צו רעדן מיט מענטשן; ער וואלט געקענט זאגן גלייך: "אזוי וויל איך! איך האב אים געבעטן דאווענען אזוי און אזוי!" אבער מוהרא"ש האט געהאט זיין כוונה ווי אזוי צו רעדן מיט יעדן איינעם, ער האט זיי געזאגט אז ער וועט רעדן צו מיר, ער וועט זען וואס ער קען טון). מוהרא"ש האט מיר געזאגט: "דו הער נישט אויס קיינעם, טו וואס איך זאג דיר".

זאלט איר אויך אנוועק שטעלן א זמן פאר'ן דאווענען; נישט אפכאפן דאס דאווענען און נישט אויסציען די קישקעס, נאר דאווענען שיינ געלאסן. עס זענען דא מענטשן וואס קומען נישט אין שול נאר ווייל זיי קענען נישט נעמען די לאנגע טרחה וואס מען איז מטריח דעם עולם, אזוי אויך אז מען ציט אויס דאס דאווענען און מען פעניעט מאכט דאס מען זאל שמועסן.

די גבאים האבן מיר געפרעגט אויב מען זאל שרייבן אויפ'ן שילד אז דאס איז א ברסלב'ע שטיבל, א טייל זאגן מען זאל נישט שרייבן דאס ווארט "ברסלב"

ווייל מענטשן האבן מורא פון די ווארט "ברסלב". ליידער ליידער איז ברסלב היינט א פלאץ פון הפקרות, א פלאץ פון עזות פענימער; עס פעלט דער ראש בית וואס זאל אכטונג געבן. עס האט זיך אריין געכאפט אין ברסלב צעדרייטע מענטשן, מען פארפירט אינגעלייט, מען פארפירט בחורים, זיי שטעלן זיך אהער ווי עובדי השם, מען מאכט משוגע דעם יוגענט מיט עבודות משנות.

אין ארץ ישראל איז ברסלב א מין צעמישעניש, דעריבער שטייען מענטשן ווייט, מען האט מורא פון דעם; דארפט איר זען צוריק צו קערן דאס שיינקייט פון ברסלב, אלע זאלן וויסן וואס ברסלב איז. א פלאץ פון רעדן שוין, א פלאץ פון מכבד זיין עלטערן, ברסלב לערנט אויס אז מען קען זיין אין שטוב, זיין מיט די ווייב און קינדער און אין די זעלבע צייט זיין דבוק צום אייבערשטן מיט אזא דביקות מיט וואס פריערדיגע צדיקים האבן געלעבט. אז איר וועט זיך פירן אזוי ווי דער רבי לערנט אונז וועט איר שוין מאכן דעם הייליגן רבי'נס נאמען.

איך ארבעט יעצט צו באקומען רשות צו קומען קיין ארץ ישראל; זייט מתפלל מען זאל מיר געבן רשות. איך וויל שוין זיין מיט אייך, זיך מחזק זיין צוזאמען מיט'ן הייליגן רבי'נס עצות אויף די וועג ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט.

א פרייליכן שבת.

...

מחנה זיין די קינדער אז לערנען גמרא איז א חלק פונעם לעבן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ראה, כ' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך וויל דיר מחזק זיין זאלסט לערנען יעדן טאג; אנגעהויבן מיט אביסל חומש רש"י מיט'ן תרגום. טייל איין די פרשה לויט די טעג פון די וואך, זונטאג זאלסטו לערנען ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער, ביז מען ענדיגט די גאנצע סדרה.

זע צו לערנען יעדן טאג אביסל גמרא; היינט זענען מיר מסיים מסכת שבת און מארגן הייבן מיר אן מסכת עירובין. מען האט נישט לאנג צוריק אנגעהויבן

ש"ס און מען הייבט שוין אן די דריטע מסכתא, בעט איך דיר זאלסט לערנען יעדן טאג דעם בלאט גמרא; גמרא וואשט אפ דעם מענטש פון אלע שמוץ, גמרא פארברענט אלע שלעכטס און אלע קליפות. וועגן דעם זעט מען אז דער יצר הרע שטעלט זיך אין די לענג און אין די ברייט נישט צו לאזן עפענען די גמרא; ער האט זייער מורא פון גמרא.

נעכטן נאכט האבן מיר געמאכט א שיינע סיום מסכת שבת צוזאמען מיט א מסכת חנכת הבית פאר'ן נייעם בנן פון אונזער תלמוד תורה אין קרית ברסלב; עס איז געווען זייער א שיינע מעמד, צו זען ווי אלע תלמידי הישיבה און אנשי שלומינו נעמען זיך צאם מיט די גאנצע משפחה, די ווייב און קינדער - דאנקען דעם אייבערשטן אז מיר ווייסן פון רבי'ן און אז מיר זענען מחנך אונזערע קינדער אויפ'ן וועג ווי אזוי דער רבי האט אונז געלערנט.

מאך א סיום אין שטוב; דיינע קינדער זאלן זען אז דיין לעבן איז לערנען, דיינע קינדער זאלן אויפנוואקסן און וויסן אז לערנען און ענדיגן מסכתות איז א חלק פון לעבן.

אז מען עפנט נישט דעם הייליגן גמרא איז מען אין א גרויסע בלאף; אלעס אויסער די גמרא איז נאריש. דער רבי שרייבט פאר זיין איידעם (מכתבי רבינו ז"ל, בתחלת ספר עלים לתרופה): "בקשתי מאהובי חתני, שתלמד בכל יום שיעור גמרא ופוסק, שלא תעשה חס ושלום מטפל עיקר, רק את האלקים ירא וכו', כי זה כל האדם", איך בעט דיר מיין טייערער איידעם, זע צו לערנען יעדן טאג גמרא און שלחן ערוך, און מאך נישט פון טפל אן עיקר; זעט מען וואס דער רבי האט געוואלט - נאר תורה ותפלה ויראת שמים.

לערן דעם בלאט גמרא יעדן טאג; אפילו דו פארשטייסט נישט קיין איין ווארט זאלסטו זאגן די ווערטער, די תורה וועט דיר ראטעווען פון דיין שלעכטס. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מיידלעך זאלן נישט שמועסן צווישן זיך וועגן שידוכים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ראה, כ' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

... תחי', תלמידה בית פיגא ברסלב.

איך בעט דיר זייער זאלסט נישט רעדן צו מיידלעך פון בחורים; עס איז נישט קיין קלוגע זאך דאס וואס מען שמועסט צווישן זיך ווער איז דיין שידוך; עס קען ארויסקומען פון דעם אסאך פראבלעמען.

ווייז דעם בריוו פאר אלע וואס פאררופן זיך תלמידות; זיי זאלן וויסן אז זיי מאכן מיר צער מיט דעם וואס זיי רעדן צווישן זיך וועגן בחורים.

אז עס פאלט ביי פאר א מיידל א שידוך דארף זי גיין רעדן צום מנהלת אדער טיטשער, אדער קען זי דאס רעדן מיט אירע עלטערן, אבער סתם פלוידערן צווישן זיך איז נישט גוט, עס מאכט מיר צער.

איך האב זיך מוסר נפש געווען צו עפענען די סקול, איך וויל זען ביי אייך דערוואקסנקייט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי "בית פיגא" תלמידות דארפן זיך פירן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ראה, כ' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לקבוד די טייערע בית פיגא תלמידות שתחיו.

איך בעט אייך זייער איר זאלט אכטונג געבן איינער אויפ'ן צווייטן, איר זאלט טראכטן פאר איר רעדט און ווי אזוי איר רעדט; איר זאלט קיינמאל נישט שטעכן א צווייטן.

נוצט אויס די וואכן וואס איר געפונט זיך צווישן די בערג און ביימער, איר וועט זיך בענקען א גאנץ יאר צו די צייט. דער זומער גייט פארביי, מען פארט שוין צוריק - יעדער צו זיין וואוינאָרט; איר וועט זיך בענקען צו דעם שיינעם זומער.

שפאצירט מיט'ן אייבערשטן; יעדע מיידל זאל זיך מאכן אביסל צייט צו שפאצירן אין קעמפ מיט'ן אייבערשטן. דער רבי האט אויז געגעבן א מתנה -

התבודדות, מען זאל שמועסן מיט'ן אייבערשטן אויף מאמע לשון, אים אלעס דערציילן, אזוי ווי מען רעדט צו א גוטע פריינט.

ווען מען געוואוינט זיך צו רעדן צום אייבערשטן דארף מען שוין גארנישט אויף די וועלט; מען שפירט זיך מער נישט אליין, מען שפירט זיך ארום גענומען מיט'ן אייבערשטן, מען שפירט א זיסע טעם אין לעבן, מען איז פרייליך און צופרידן.

איך בעט אייך נאכאמאל רעדט נישט צווישן זיך פון בחורים, מאכט אייך נישט קיין אייגענע שידוכים; איך ווייס אז איר ווילט שוין זייער חתונה האבן, איר ווילט אנהייבן לעבן, איר זענט קלוג און שארף צו וויסן אז לעבן איז נישט חכר'טעס, איר שפירט ווי איר קענט מער נישט; דאך בעט איך אייך איר זאלט זיך פירן איידל און נישט רעדן צווישן זיך פון שידוכים. אז עס פאלט אייך איין א שידוך קענט איר דאס דורך רעדן מיט אייערע עלטערן אדער מיט אייער חשוב'ע מנהלת; צווישן זיך זאלט איר רעדן נאר קלוגע זאכן און שיינע איידעלע רייד.

נישט אלעס וואס מען זעט פון אינדרויסן איז אזוי ווי עס זעט אויס, א זאך קען אמאל אויסזען גלאנציג און בליטשקעדיג פון אינדרויסן אבער אינעווייניג איז עס נישט געזונט, עס איז פארפילט. איך געדענק ווי מוהרא"ש האט אמאל גערעדט מיט א מיידל וועגן א שידוך אבער די מיידל האט נישט געוואלט דעם שידוך, זי האט געוואלט עפעס שענערס וכו', האט מוהרא"ש איר געזאגט: "איך בעט דיר, געב אכטונג זאלסט נישט ווערן אריינגענארט מיט א מאן וואס וועט דיר נישט פארגינען דאס לעבן, ער וועט דיר נישט פארגינען א באטל סאודע..." שפעטער האט זיך דאס ווייבל גע'גט ווייל זי האט גענומען וואס איז שייך פון אינדרויסן, אבער באמת איז דאס געווען א באטל ווערעם, ער האט איר געפייניגט און געשלאגן.

נאך איין זאך בעט איך אייך, איר דארפט אהיים רופן יעדן טאג. ביבוד אב ואם איז נישט קיין קליינע מצוה, ביבוד אב ואם איז זייער א גרויסע מצוה און ווען מען איז נאך קינדעריש כאפט מען נישט דאס גרויסקייט פון די מצוה.

איך האף אז איר שעמט זיך נישט מיט אייערע עלטערן; בעט דעם אייבערשטן איר זאלט ליב האבן אייער מאמע, נישט קוקן אויף איר ווי זי איז אלטמאדיש. וואס וועט איר טון ווען אייערע קינדער וועלן קוקן אויף אייך ווי אלטמאדישע מענטשן, זיי וועלן נישט וועלן רעדן מיט אייך, זיי וועלן נישט וועלן

גיין צו שְׁמֹחֹת וואו איר זענט, זיי וועלן זיך שְׁעִמְעֵן מיט אייך? וואס וועט איר טון? דעמאלט וועט איר טראכטן: 'א שאד איך האב דאס געטון צו מיין מאמע'. איר דארפט יעדן טאג אהיים רופן, און די מיידלעך וואס וואוינען דא אין שטעטל דארפן בעטן רשות יעדן טאג אהיים צו גיין העלפן די עלטערן מיט די שטוב ארבעט; דאס איז אונזער קעמפ, דאס איז אונזער פארגעניגן - צו העלפן די עלטערן.

איך וועל זיך פרייען אז איר וועט מיר שרייבן בריוו.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אונזער עצה איז שרייען צום אייבערשטן

בעזרת ה' יתברך - ב' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויפיל איך זאל דיר נאר שרייבן זע איך אז איך דארף דיר ווידער שרייבן און דיר מחזק זיין זאלסט אכטונג געבן נישט צו קוקן עבירות; ווען דו זאלסט וויסן וויפיל שווערע פלאג מען ברענגט זיך דורך דעם וואס מען קוקט עבירות, וויפיל ארעמקייט מען ברענגט זיך דורכן קוקן מאנוייס - וואלסטו זיכער אנוועק געווארפן די אלע זאכן און זיך אכטונג געגעבן וואס דו קוקסט.

איך ווייס עס איז דיר שווער, איך ווייס אז דו האסט א ברענעדיגע יצר הרע צו קוקן, אבער מיר האבן דאך די עצה פון רבי'ן; דער רבי האט אונז געגעבן אן עצה ווי אזוי מיר קענען זיך ראטעווען פונעם ברענעדיגן יצר הרע, נעם די עצה פון התבודדות; זוף דיר א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און וויין זיך אויס צום אייבערשטן, בעט אים ער זאל דיר העלפן דו זאלסט האבן ריינע אויגן, בעט אים:

"הייליגער באשעפער, איך וויל זיין אן ערליכער איד, עס איז מיר אזוי שווער, עס ברענט אין מיר אזא פייער, דער יצר הרע פלאקערט אין מיר איך זאל קוקן אויף עבירות; איך זוף אויף אלע פלעצער וואו מען קען זען עפעס עבירות און איך פאל אראפ אין פגם הברית. הייליגער באשעפער איך קען נישט מער, איך

זינק אין טומאה, איך זינק אין שווערע טומאה, איך וויל אזוי שטארק זיין גוט, איך וויל זיין הייליג און ריין, עס גייט מיר נישט!

אייבערשטער, איך פרובר שוין אזוי לאנג; איך פרובר און עס גייט מיר נישט. איך שעם זיך פון דיר, איך שעם זיך פון מיר אליינס וואס איך קוק און טו; האב רחמנות אויף מיר, נאר דו קענסט מיר העלפן, נאר דו ווייסט אז טיף אין מיין הארץ וויל איך זיין גוט."

שרייען און שרייען צום אייבערשטן - דאס איז אונזער עצה; דער הייליגער רבי זאגט (שיחות ה'ר"ן, סימן קכט): "וּאֶפְלוּ כְּשִׁנּוּפְלִין לַפְעָמִים לְתוֹךְ רֶפֶשׁ וְטִיט, שְׁקֻשָּׁה לֹא מֵאֵד לְצִאת מִשָּׁם", אפילו מען פאלט אריין אין א בלאטע וואס עס איז שווער ארויס צו גיין דערפון, "צוועקין, וצוועקין, וצוועקין! וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְנֹז בְּזוֹ הַלְשׁוֹן (רבי נתן ברענגט אראפ דעם לשון אין אידיש, אזוי ווי דער רבי האט דאס געזאגט): און אפילו אז מען פאלט אין א בלאטע אריין, שרייט מען און מע שרייט, און מע שרייט"; דאס איז די עצה ווי אזוי מען קען ארויס קריכן פון עבירות, מען זאל שרייען צום אייבערשטן נאכאמאל און נאכאמאל און נאכאמאל: "העלה מיר טאטע, נעם מיר ארויס פון מיין בלאטע, נעם מיר ארויס פון מייע עבירות."

אנשטאט קוקן דעם טעלעפאן קוק די הייליגע גמרא, די הייליגע משניות; אנשטאט שפילן מיטן טעלעפאן זאלסטו מישן די בלעטער פון די משניות, די בלעטער פון די גמרא, דורכדעם וועסטו פטור ווערן פון אלע טונקלקייטן, פון אלע צרות; דו וועסט האבן גרינג פרנסה, אלעס וועט זיך דיר טוישן צום גוטן. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זיך דורכרעדן מיטן מנהל אדער מנהלת

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן מרת ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אז איר האט א פראבלעם מיט אייערע זון'ס מלמד, אייער זון וויל נישט גיין אין חדר - דארפט איר רעדן צום מנהל הר"ר ... שליט"א. איך האב אים אויפגענומען ער זאל זיין פאראנטווארטליך אויף אלעס אין חדר, אזוי אויף אז

מען האט א פראבלעם אין סקול דארף מען רעדן מיט די מנהלת.

אויב איר שפירט אז איר ווילט נא רעדן מיט מיר, איז די גרינגסטע וועג איר זאלט שרייבן אייערע זאכן וואס איר ווילט וויסן וואס צו טון און מיטן אייבערשטנס הילף וועל איך אייך ענטפערן.

פארלירטס אייך נישט; יעדע זאך וואס עס שטערט אייך, יעדע זאך וואס באדערט אייך - זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

דאס לעבן אויף די וועלט איז געוואנדן אינעם מענטש

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
מרת ... תחי'.

איך האב ערהאלטן אייער מעסעדזש.

איר שרייבט: "מיין לעבן איז איין שטיק לייזן צרות" און איר פרעגט אויב אייער גאנצע לעבן וועט ווייטער זיין איין שטיק צרות; דאס ווענדט זיך אין אייך. עס ווענדט זיך ווי אזוי איר וועט נעמען אייער לעבן, ווי אזוי איר וועט קוקן אויפן לעבן.

איך ווייס נישט צופיל פון אייער לעבן, אבער דאס וואס איר שרייבט, איר רעכנט אויס וואס איר האט געליטן - מיין איך אז איר זענט נישט גערעכט; דער אייבערשטער זאל אייך באהיטן פון לייזן, איר זאלט קיינמאל נישט וויסן וואס מיינט לייזן, וואס מיינט צרות.

וויסן זאלט איר, דאס לעבן אויף די וועלט איז געוואנדן אינעם מענטש; אז מען נעמט אריין אין זיך אמונה, מען חזרט אמונה, מען ווייסט אז אלעס וואס גייט אריבער איז דער אייבערשטער, דער אייבערשטער מאכט אלעס פאר מיין גוטס' - דעמאלט איז דאס לעבן זיס און געשמאק, אבער אז מען לעבט מיט טבע, מקרה און מזל - דעמאלט איז זייער ביטער.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קיט): "אפֿשר איז דא אויבן אין הימל א וועלט וואס הייסט 'עולם הזה', ווייל דא אויף די וועלט איז

נישט דא קיין עולם הזה, דא איז דער גיהנום אליינס, יעדער איז פול מיט יסורים". אפילו די גרויסע צעשירים זענען פול מיט יסורים, אזוי ווי עס שטייט (איוב ה, ז): "אדם לעמל יולד קצר ימים ושבע רגז", א מענטש איז פאשאפן געווארן זיך צו מוטשען, א מענטש לעבט ווייניג און דאס גאנצע לעבן איז פול מיט ווייטאג. שלמה המלך זאגט (קהלת ב, כג): "גם כל ימיו פעס ומכאובות", דאס גאנצע לעבן איז פול מיט פעס און ווייטאג; עס איז נישטא קיין שום עצצה וואו צו אנטלויפן, נאר צום אייבערשטן.

הייבטס אן קוקן אויף דאס גוטס וואס דער אייבערשטער טוט מיט אייך. איר זענט געזונט און שטארק, איר זענט נישט אין שפיטאל; איר האט אלע אברים גאנץ, דאנקטס אים אויף אייערע אויגן, אייערע אויערן, נאז, מויל, הענט און פיס; מוהרא"ש זאגט אז דאס איז די ראשי תיבות פון עשי"ר: עינים, שנים, ידים און רגלים, אז מען האט די אברים גאנץ איז מען רייד.

איך דערמאן זיך א מעשה וואס איך האב געהאט. איך בין געווען ביי א חתונה פון אן אייניקל פון מוהרא"ש און איך בין געווען זייער צעבראכן (דעמאלט זענען געווען מענטשן וואס האבן געזוכט צו רעדן צו מוהרא"ש קעגן די ישיבה וכו'), איך האב געטאנצן מיט אלעמען אבער אינעווייניג טיף אין מיין הארץ בין איך געווען זייער צעבראכן, פלוצלונג קומט אריין א איד אינעם רינג און כאפט מיר אן, איך וויל אים אנכאפן אבער איך טרעף נישט זיינע פינגער, איך דריי זיך אויס, איך קוק און איך זע אז עס איז נישטא קיין פינגער, נאר איין פינגער האט ער; איך האב געשפירט ווי איך קען עס נישט נעמען, איך האב געוואלט ארויסגיין פונעם רינג אבער איך האב אים נישט געוואלט פארשעמען. איך בין געבליבן ווייטער טאנצן און איך הייבן אן טראכטן: 'איין מינוט, וואס גייט פאר מיט מיר? פארוואס בין איך צעבראכן? ! איך האב דאך מיינע צען פינגער'; איך האב געשפירט ווי דער אייבערשטער האט מיר געשיקט דעם מענטש מיר אויפצואוועקן פון שלאף, איך זאל אנהייבן דאנקען דעם אייבערשטן. אזוי האב איך געטון, איך האב אנגעהויבן טאנצן זייער פרייליך.

דאס זעלבע זאג איך אייך, איר האט חתונה געהאט און נאך אביסל האט איר שוין ליכטיגע קינדער; איר זענט געזונט און אייער מאן איז געזונט, "וואס פעלט אייך?" איין וואך פעלט אייך, איר זאלט אנהייבן קוקן אויף דאס גוטס וואס דער אייבערשטער טוט מיט אייך; איר זאלט נעמען דעם תהלים און אנהייבן לויבן

דעם אייבערשטן, זינגען די געזאנג וואס דוד המלך האט געזינגען ווען ער איז אריבער ביטערע שווערע צרות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

צו האבן א גוטע שלום בית, דארף מען זיין א וותרן אין שטוב

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד מיינע טייערע תלמידים שיחיו וואס וואוינען אין ובנאל עיר ברסקל.

איך בעט אייך איר זאלט געדענקען וואס איר האט געלערנט אין ישיבה, מיט דעם זאלט איר לעבן. איר וואוינט אין אזא הייליגע שטאט, א שטאט וואס מוהרא"ש האט געבויט מיט בלוט און שווייס, א פלאץ וואס מוהרא"ש האט אנוועק געגעבן דערפאר זיינע טעג און יארן - זאלט איר לעבן מיט די לימודים.

איך בענק זיך זייער צו ענק, איך וויל זייער שטארק קומען קיין ובנאל צו מוהרא"ש; איך האב יעצט פרויבירט צו באקומען רשות פון די מדינה של גיהנום, איך ווארט אויף א תשובה, איך האף בקרוב צו זיין מיט ענק.

אין ישיבה איז יעצט הויף יום טוב; אלע בחורים זיצן און לערנען, מען ענדיגט יעדן טאג מסכת תענית - פערציג טעג אין איין צי, פון ט"ו באב ביז ראש השנה הבא עלינו לטובה, אלע טוען די סגולה פון מוהרא"ש בתמימות ובפשיטות.

מוהרא"ש איז געקומען צו אונז אין ישיבה זומער שנת תשע"א, דעמאלט איז געווען אז זייער אסאך וואס האבן זיך געדרייט אין היכל הקודש האבן פרויבירט צו רעדן שלעכטס צו מוהרא"ש אויף די ישיבה, דעמאלט איז מוהרא"ש געקומען אין קעמפ און געזאגט די בחורים: "איך זאג צו אלע וואס וועלן לערנען און ענדיגן יעדן טאג גאנץ מסכת תענית וועלן טרעפן זייער שידוך", און אזוי איז טאקע געווען, יענעם יאר האבן חתונה געהאט צענדליגער בחורים. אזוי טוען די בחורים יעדעס יאר, מען פאלגט א צדיק, מען טוט די סגולה און מען זעט גרויסע ניסים.

פארוואס שרייב איך ענק דאס? איך וויל אייך דערציילן א מעשה וואס איז שייך צו דעם ענין. א אינגערמאן דערציילט מיר, ער מוטשעט זיך מיט שלום בית

און ער איז געווען ביים שיעור ווען מוהרא"ש האט געזאגט פאר די בחורים די סגולה פון מסכת תענית, איז ער צוגעגאנגען פּרעגן מוהרא"ש אויב ער וועט זאגן פּערציג טעג מסכת תענית צי ער וועט האבן א פּעסערע שלום בית? האט אים מוהרא"ש געזאגט מיט א שמייכל: "מענדל מענדל, א אינגערמאן וואס וויל האבן א גוטע שלום בית דארף זיין א וותרן אין שטוב."

דאס וויל איך ענק בעטן, איר זאלט מותר זיין אין שטוב; איר זאלט נישט מקפיד זיין ווען די עסן איז נישט גרייט וכדומה, איר דארפט קוקן גוט אויף די ווייב און איר האלטן טייער. זייט נישט קארג מיט גוטע ווערטער, געבט אן א שיעור גוטע ווערטער וועט איר זוכה זיין אז די שכינה וועט רוען ביי אייך.

ווען איר זענט ביים ציון בעטס פאר מיר: יואל בן ריצא רעכיל, איך זאל האבן כח ווייטער מיט די תלמידים.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

עס איז א זכות צו העלפן דעם רבי'ן אויפבויען די מוסדות

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

איך דאנק דיר פאר'ן העלפן די מוסד; האסט מיר זייער ארויסגעאלפן דאס יאר מיט די טראנספארטעישן, האסט אראפגענומען פון מיר א גרויסער עול.
איך האף דו וועסט טרעפן שגעל זיין שידוך.

ביז זיין חתונה בלייב מיט מיר, שטיי מיר צו מיין האנט מיר ווייטער צו העלפן; עס איז א זכות צו העלפן דעם רבי'ן אויפבויען די מוסדות וואס זענען מגלה פאר יעדן איינעם די עצות פון רבי'ן.

זע וואס דו קענסט טון מיט'ן אלטן באס; אפּשר קען מען דאס פאררעכטן און אז נישט דארף מען שוין קויפן א נייעם באס, מיר הייבן אן חדר אין וויליאמסבורג אים ריץה ה' מאנטאג פרשת פי תבוא. יעצט זאגט דער גאווערנאר אז מען קען עפענען די מוסדות, וועלן מיר ווייטער קענען טראגן און ברענגען די קינדער מיט'ן באס.

זע צו ענדיגן ש"ס; ווען דו האסט איבריג צייט, ווען דו טראגסט די קינדער, דו ברענגסט די קינדער - זאלסטו האלטן מיט דיר א גמרא, ענדיג ש"ס וועסטו זוכה זיין צו ווערן א חתן.

איך האב ליב אלע תלמידים און נאך מער די אלע וואס העלפן מיר מיט א געטריישאפט בויען די מוסדות.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זאלסטו זיך נישט שעמען מיט דיין מאמע

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ראה, כ"א מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
... תחי', תלמידה בית פיגא ברסלב.

איך בעט דיר זייער זאלסטו זיך שטארקן מיט אלע דייע כוחות; דו ביסט א טייער קינד, א וואויל קינד, איך הער זייער גוטע גריסן אויף דיר. נאך אביסל וועסטו טרעפן א גוטע שידוך, דו וועסט האבן דיין אייגענע לעבן.

דיין מאמע איז זייער א וואוילע פרוי; עס דארף דיר נישט באדערן אז זי גייט אנגעטון פשוט. זאלסטו זיך נישט שעמען מיט דיין מאמע; אז דו וועסט זיך שעמען מיט דיין מאמע וועלן דייע קינדער זיך שעמען מיט דיר, עס איז נישט דיין פראבלעם אז דיין מאמע גייט אנגעטון פשוט.

וואס דו דארפסט בעט דעם אייבערשטן - וועסטו זען גרויסע ניסים. איך וועל דיר שיקן יעדע וואך דעם קוונטרס עצתו אמונה, וועסטו זען ווי אזוי מען קען לעבן א זיס לעבן.

שרייב מיר נאך בריוו וועסטו מיר מחי' זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מאף זיך שיעורים אינעם רבינ'ס ספרים, אין אָשר בנחל

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ראה, כ"ב מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר.

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

איף בענק זיך זייער צו דיר, איף ווארט צו הערן וואס הערט זיך ביי דיר, ווי
דו שטארקסט זיך אין עבודת השם.

ברוך השם ביי אונז אין קעמפ איז זייער פרייליך, די בחורים לערנען זייער
פלייסיק; זיי לערנען יעדן טאג מסכת תענית דאס צו ענדיגן אויף ראש השנה
פערציג מאל. איף האף אז דו האסט אויף עפעס פלענער פאר ראש השנה; איף
האף אז דו וועסט קומען צום רבי'ן מיט פולע פעק, דו וועסט האבן וואס צו
דערציילן דעם רבי'ן פון דינע סיומים.

מאף זיך שיעורים אינעם הייליגן רבינ'ס ספרים; דער רבי זאגט (חיי מוה"ר ז"ל, סימן
שמט): "שִׁיכוּלֵינִי לְהִיּוֹת נַעֲשֵׂה בַעַל תְּשׁוּבָה גָמור עַל יְדֵי לְמוּד הַסֵּפֶר שְׁלוֹי", מען
קען ווערן א גרויסער בעל תשובה אז מען לערנט זיין ספר, "ואמר, שמי שישב
ועסק בספריו, רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת, אז בודאי יהיו נבקעין
אצלו כל גידי קשיות לכבוד", נאף האט דער רבי געזאגט, אז ווער עס וועט לערנען
זיין ספר מיט אן אמת, וועט זיך אים עפענען אלע זיינע פארשטאפטע אדערן;
מאף זיך א שיעור אינעם רבינ'ס ספרים וועסטו ווערן אן ערליכער איד.

היינט האבן מיר דעם הייליגן ספר אָשר בנחל, ארויסגענומען פון הייליגן
רבינ'ס ספרים לעובדא ולמעשה ווי אזוי מען קען זיך שטארקן אין יעדע מצב, אין
יעדע שוועריקייט איז עס מחזק דעם מענטש; זאלסטו לערנען יעדן טאג א בריוו
וועסטו ווערן אן ערליכער איד.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

“עצתו אמונה” זאל זיין דיין ערשטער שיעור

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ראה, כ"ב מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
... תחי', תלמידה בית פיגא ברסלב.

אז דו ווילסט וויסן ווי אזוי זיך צו פירן זאלסטו ליינען די בריוו פון עצתו
אמונה.

דאס זאל זיין דיין ערשטע שיעור פון אלע דייע שיעורים; דאס זאלסטו טון
פאר תהלים, פאר'ן דאווענען און פאר אלעס. דאס וועט דיר ברענגען צו אלעס
גוטס.

ווען איך קום צו אייך אין סקול וויל יעדע מיידל רעדן פריואט, יעדער זוכט
ווי מען קען פרעגן עפעס פריואטע שאלות פונעם ראש ישיבה; עס נעמט מיר
אנוועק זייער אסאך צייט צו רעדן מיט יעדן איינעם פריואט, איך האב נישט די
צייט פאר דעם.

דעריבער האב איך געמאכט א נייע זאך, איך שרייב פאר אלע תלמידות יעדע
וואך א גאנצע ספר; ספר עצתו אמונה און ספר איש אמונות, דארט קען מען מיר
פרעגן אלע שאלות און אלע ספיקות; דארט קען מען מיר בעטן חיזוק און שמועסן
מיט מיר. איך קען מער נישט רעדן פריואט מיט מענטשן, איך האב נישט קיין
צייט; אלעס וואס מען וויל וויסן קען מען מיר פרעגן אינעם ספר, אלע שאלות
שטייען אינעם ספר און מען באקומט קלארע תשובות.

ווייז דעם בריוו פאר דייע חבר'טעס; זיי זאלן לערנען די בריוו וועלן זיי זיין
קלאר ווי אזוי זיך צו פירן אין לעבן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

באשעפער, שבת איז מיין ערגסטע טאג

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ראה, כ"ב מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
... תחי'.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסטו פרובירן מיט אלע דייע כוחות צו זיין פרייליך;

א מיידיך אין די יארן פון שידוכים דארף זיין פרייליך, שטענדיג ארום גיין מיט א שמייכל.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): ווען מען איז פרייליך ווערט מען געזונט, אלע ווייטאגן גייען אָוועק. ווען מען איז פרייליך איז מען נאנט צום אייבערשטן, דער אייבערשטער האט זייער ליב פרייליכע מענטשן, ער האט נישט ליב ווען מען איז טרויעריג; אפילו ווען מען וויינט צום אייבערשטן טאר דאס נישט זיין פון טרויער מען דארף וויינען צו אים פון פרייליכקייט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קעה).

וואס דו דארפסט זאלסטו בעטן פונעם אייבערשטן; שמועס מיט אים, דערצייל אים דיין ווייטאג; דערצייל אים אלעס וואס באדערט דיר אין שטוב פון זיינע עלטערן, דערצייל אים אז דו האסט נישט ליב צו זיין אין שטוב שבת; זאג אים: "הייליגער באשעפער איך האב נישט ליב צו זיין אין שטוב שבת; שבת אין שטוב איז מײן ערנסטע טאג, עס איז מיר זייער שווער צו זיין אין שטוב, הייליגער באשעפער איך וויל שוין חתונה האבן".

בנוגע דעם בחור וכו'; דו בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט האבן א גוטער מאן, א וואוילער מאן, א הארציגער מאן, א מאן וואס וועט דיר ליב האבן, א מאן וואס וועט רעדן שייך צו דיר, א מאן וואס וועט זארגן פאר דיר; עס איז נישט גוט אריין צו נעמען א בחור אין קאפ און זיך אויסמאלן 'ער גייט זיין מײן חתן'; קודם כל ווער זאגט יענער איז בכלל מסכים. צווייטנס, ווער זאגט אז דאס איז גוט פאר דיר; די בעסטע זאך איז ווען מען שמועסט עס אויס מיט'ן אייבערשטן.

גיי יעדן טאג אביסל אין פעלד שפאצירן און זאג פאר'ן אייבערשטן די גאנצע געשיכטע מיט'ן בחור... און בעט דעם אייבערשטן ער זאל דיר העלפן.

איך ווארט צו הערן זיינע סיומים ווען דו ענדיגסט תהלים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

העלף מיר דרוקן אָשר בנחל

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ראה, כ"ב מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

א גרויסקן יישר כח פארין מיר העלפן אראפ נעמען פון מיר דעם גאנצן עול
פון אומאן; דו נעמסט אויף דיר שוין אפאר יאר די גאנצע עול פון פארדינגען
בעטן און צושטעלן די פלאץ אזוי שיין.

אז דו נעמסט צאם געלט פאר בעטן פון אנשי שלומינו פון ארץ ישראל און
דו האסט געלט ליגן דארט, אפֿשר קען איך דיר געבן געלט דא און די געלט פון
דארט זאל איך קענען נוצן צו דרוקן אָשר בנחל? איך דארף יעצט שיקן א גרויסע
סומע געלט קיין ארץ ישראל, מיר גייען יעצט נאכאמאל דרוקן אָשר בנחל.
לאז מיר וויסן אויב מען קען דאס ערלעדיגן, איך וויל נישט אפֿשטעלן דאס
דרוקן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ליין די בריוו, וועסטו וויסן ווי אזוי זיך צו פירן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ראה, כ"ב מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר.

אמאל פלעגסטו מיר זאגן ווי דו ביסט זיך מחי' מיט יעדע בריוו פון עצתו
אמונה און איש אמונות; דו האסט געלעבט, ביסט געווען פריש, פול מיט חיות,
יעצט זע איך אז דו ליינסט מער נישט די בריוו.

אויב דו ווילסט וויסן ווי אזוי זיך צו פירן, דו ווילסט האבן א חיות אין לעבן,
דו ווילסט וויסן ווי אזוי זיך אומצוגיין אין לעבן מיט יעדע פֿרט ופֿרט; מיט די
ווייב, מיט די עלטערן, מיט קינדער, מיט זיך אליינס וכו' וכו' - זאלסטו לערנען
די בריוו.

איך האב שוין נישט קיין צייט צו רעדן פֿריוואט מיט מענטשן; איך האב
אזויפיל ארבעט וואס ליגט אויף מיר אז איך קען נישט מאכן צייט צו רעדן
פֿערזענליך מיט יעדן איינעם. איך שרייב יעדע וואך מיט'ן הילף פונעם

אייבערשטן פאר מיינע תלמידים ותלמידות א גאנצע קונטרס פון שיינע בריוו, דארט קענסטו זען ווי אזוי זיך צו פירן; איך שמועס מיט מיינע תלמידים דורך די בריוו, דאס איז מיין וועג אין די טעג צו רעדן מיט מיינע תלמידים.

איך האף אז דו וועסט שמועסן מיט מיר יעדן טאג; דו וועסט ליינען די בריוו, דו וועסט מיר פרעגן די שאלות פון די בריוו און הערן וואס איך ענטפער דיר. איך האב דיר זייער ליב.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

Keren Hadfusa of Breslev
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205-1509
P: 718-387-2691
Email: Mail@kerenhadfusa.org